

Vi lever året 2969

Antti Axel Kivinen och Anna Alice Kivinen född Karjalainen bor i ett parhus i den lilla staden Vattula mellan Kajana och Idensalmi i norra Finland, delstat i europeiska federationen. Stadsdelen där paret bor, heter Strömslund som ligger på en brant backe. Backes östra sida är brantare än den västra. Nedanför backen det är en smal bäck som börjar från bottenlös sumpmark. Det är därifrån stadsdelen har fått sitt namn, strömmande bäcken.

Östra sidan av bäcken det är stadskärna. Över bäcken det går tre broar; närmast det är en öppningsbar klaffbro för att de små restaurangbåtarna kunde ta sig fram och tillbaka mellan Sukeva och Vattula stadskajer. Sukeva ligger söder om Vattula, vid en liten insjö.

Bäcken smalnar sig och sedan slutar i våtmarker som är så blöt att den är nästan som insjö men på ytan det växer mossa och gräs så det gör bottenlöst.

Nedanför den branta backen, norrifrån det svänger till klaffbron Kajanevägen, som fortsätter till centrum. I stadskärnan vägen blir Torggatan och passerar Kundtorget.

På västra broändan, nedanför branta backen, det är en godisautomat med produkter från skandinavisk godisjätte Farsan. Bredvid godisautomaten det är vädertåliga rulltrappor upp till Strömslund.

Bredvid rulltrapporna det går en bilväg som går sicksack i backen.

Nedanför backen vägen ansluts i Kajanavägen. Genom Strömslund i syd nordlig riktning det går stadsdelens huvudgata, Albertsvägen, som svänger runt den allra brantaste backen till Kajanavägen. I korsningen av Albertsvägen och Kajanavägen det är en populär nöjesrestaurang.

Antti och Anna gifte sig år 2967. Året därpå Annas far, Eemeli Karjalainen, avled så han hann precis delta i yngsta dotters bröllop. Sedan de köpte tillsammans trerummare i ett parhus. I den andra lägenheten flyttade Anttis storebror Verner och hans pratsamma blonda fru, Asta.

Norr om brödernas villa bor deras mor och far, Oskari Uolevi Kivinen och Hissu Sarah född Kekkonen. De har tidigare ägt en mataffär i stadsdelen Björndal, samma sida av bäcken, en bit norrut, men affären gick dåligt på grund av hård konkurrens från ett stort affärscentrum Överby inom synhåll, så de var tvungna stänga den lilla affären för gott. De har ibland tänkt öppna en ny affär här i Strömslund för att skapa konkurrens till Coop Konsum som är stadsdelens enda mataffär men de inte vet om de skulle orka driva en mataffär eftersom åldern börjar väga. I för sig de inte alls är gamla, bara 40åriga och det är ingen ålder i för sig men de inte vet om affären skulle bli lönsam eftersom andra handlare inte har etablerat sig i stadsdelen. Det verkar att folk är nöjda med Coop Konsum. I samma stadsdel, det finns två snabbmatställen.

Villan där Oskari och Hissu bor, de själva har byggt. I Huset det finns affärslokal i fall de skulle grunda en mataffär men det har inte blivit något av med det. I den tomma lokalen deras söner har haft spelrum med Flipperspel och Pajazzo myntspel som fungerar som sparbössor eftersom man själv har tillgång till pengarna. Då deras kompisar är på besök så det blir extra knäck.

I föräldrahemmet bor kvar yngsta sonen Kaarlo som brukar flitigt spela i det stora spelrummet. Kaarlo är familjens svarta får. Han dejtar med pratsamma blonda kortväxta Frida Manninen. Hon bor i föräldrahemmet i centrala Sukeva men inom kort hon och Kaarlo flyttar ihop så fort de har hittat egen lya. Fridas pappa är ännu pratsammare än hon och hennes syster Leya som bor i Saint Michel. Fridas föräldrahem är i ett så kallat Lottomiljonär huset. Det är en gammal urgammal villa där har bott en Finlandssvensk familj länge sedan som vann i Lotto, därifrån kommer namnet.

På den branta backen det är en finare restaurang med hotellverksamhet. Det är också en liten friluftsmuseet med gamla små villor som är flyttade från olika håll i Vattula. Från den fina restaurangen och friluftsmuseet man har fina utsikter över staden. Närmast där nere slingrar Vattubäcken och i periferin i öster man ser rester av södra kajanaländska skogar.

I Vattula det finns massor av små parker så att alla hus inte syns, bara de högsta hus syns tydligt. En av dessa är studentboende och det gamla vattentornet byggt av rödtegel. I norr man ser stadens högsta tornhus med hyresrätter.

Antti och Anna träffades i cirkulationsplatsen vid Vattula resecentrum. Väster om rondellen det är stans högsta tornhus med hyresrätter. Öster om rondellen det är en park. Norr om rondellen det är Vattula resecentrum. Därifrån går supersnabba PendolinoX3000 tåg och pendeltåg till Kajana, Idensalmi och Sukeva. Från resecentrum det går också bussar till alla möjliga håll.

Antti körde tillsammans med kompis, elinstallatör David Porilainen, mannen med enormmage. I Annas sällskap var arbetskompis Tarja Kantola. Tjejerna jobbar på järnhandel *Vattuhattu* på småindustri- och handelsområde *Jumila* i östra Vattula.

Tjejerna hade nyligen kommit från Ämmänsaari i norr för att hälsa på Annas kortvarige kille men han ballade av och inte ville ha henne eftersom han vill hellre ha en blondin. Tarja är blond men på någon anledning han tände inte i henne heller så tjejerna återvände tillbaka till Vattula. Flickorna hade missat bussen så de bestämde sig lifta. Knappast ensam de inte skulle ha vågat göra det.

Inne i Anttis vita Opel Lumia kombibil hans och Annas samt Davids och Tarjas blickar möttes och hjärterna slog häftigt till samma takt.

Det tog inte speciellt länge när man dansade bröllopsvals. Davids och Tarjas äktenskap blev tidvis stormigt på grund av tjommes ölande. Han älskar öl. Tarja har försökt låsa kylskåpet med kätting men förgäves nämligen gubbe har hittat på flera sätt hur han kan få kylskåpsdörren öppet. Bland annat han vevar upp eller ner kylskåpshöljet och få ölflaskor.

Anttis och Annas äktenskap blev lugnare. Visst Antti gillar alkoholhaltiga drycker men sådan tur han dricker med måtta. Han har hört att vin är bra för hjärtat.

Annas föräldrahem ligger i västra Strömslund i kvarteret Tursas. Man kan säga att det är stadsdel i stadsdel, bara en gata, Tursasgatan. I väster det är slättmarker medan i öster det är den branta backen. Väster om Tursas det är motionsslingor och en hoppbacke, Nedanför hoppbacke det är en skola och ett mindre villaområde med mysiga namnet Paradiset.

Eemeli Karjalainen avled till elakartad hjärntumör. Mamma Elisabeth mår bra men längtar efter sin käre Eemeli. Hon bor kvar i ett så kallat affärsmannahus som Eemeli hade byggt av gröna smala metallbrädor som ser ut som träpanel. Eemeli var en framgångsrik båthandlare och därför belönades han en villatomt. De duktigaste affärsmän belönas med en villatomt och därför husmodellen kallas för affärsmannahus eller Businessman house som det låter officiellt. Eemeli byggde om glasfiberbåtar i trädgården och sedan sålde färdiga båtar. Då bodde de i ett annat villaområde östra sidan av bäcken, norr om centrum. Huset var mycket liten så det var ett under att den stora familjen fick plats. Sedan Eemeli fick villatomten och byggde lite större hus i Strömslund.

Elisabeths och Eemelis samtliga barn från den äldsta heter Unski, Volmar, Siiri, Anna, Eeka och Matias. De två sist nämnda bor kvar i föräldrahemmet. De andra redan har flugit från föräldrahemmet. Morgnarna mamma väcker sönerna med havregröt med blåbär, cappuccino och smaskiga havrekex.

Unski Karjalainen jobbar som bilhandlare på Toyota Center, närheten av Vattuhattu. Toyota butiken har lite speciella utseende nämligen den är ett rund uppblåsbara tält. Ofta Unski har med sig Schäfern Rex som brukar önska kunderna välkommen genom att vifta svansen. Några kunder är lite rädda för den stora hunden med vargutseende men hunden Rex är en snäll vovve.

Unski är gift med rödhåriga kraftiga Tellervo som arbetar som biljettkontrollant på den supersnabba X3000Pendolino tåget mellan Kajana och Helsingfors som gör ett kort stopp i Vattula. Unski och Tellervo har två barn; Masa och Jerry. Bröderna går sista år på gymnasiet. Just nu hon är höggravid och förlossning sker när som helst.

Volmar är lastbilschaufför och kör varje dag färska bröd till mataffärer i Vattula och omnejd. Han är gift med blonda smala Alli som ibland kallas för Alligator men sådan tur hon är mycket lugn och vänlig förutom munnen, som är jämt öppen eftersom hon är så pratsam. Hon arbetar på Coop Konsum i Strömslund och ansvarar driften av kassaautomater. Numera i butiker finns obemannade kassaautomater som tar emot kontanter och den paneuropeiskt betalkortet Plus Card. Volmar och Alli har bara ett barn, Mike, som går på gymnasiet.

Siiri Karjalainen-Ohimo jobbar på tvätteriet i Sukeva kriminalvårdsanstalten. Hon är som tvätterichef och har uppgiften att bevaka helautomatiska tvättmaskiner så att dessa fungerar som det ska. Interner lämnar smutstvätten till löpande bandet som går direkt till tvättmaskin.

Siiris uppgift är att ansvara maskiners drift samt hålla koll på att det inte finns förbjudna saker i fickor. För säkerhet skull hon har en elpistol i sin ficka i fall någon av interner skulle överfalla henne.

På samma ställe arbetar också hennes make, brunskäggige Henkka Ohimo. Han jobbar som portvakt och tittar hela tiden monitorer samt öppnar och stänger huvudingången. Utsläpper han bara besökare, personal samt dessa interner som blir frisläppta.

Sukeva kriminalvårdsanstalt är ett av norra Europas viktigaste superfängelser och därifrån det är omöjligt att rymma. I norra Europa det finns tre superfängelser; i Trondheim, Håggenås och här i Sukeva. Henkka och Siiri med familj bor i centrala Sukeva i en arbetarbostad.

Siiri och Henkka har två högstadiesbarn, Pate och Neea. Familjen flyttar inom kort till Vasa. Henkka har nämligen fått chefspost på den lokala kriminalvårdsanstalten som heter Vasaborg. Utanför fängelset det är arbetarbostäder för att anställda slipper arbetspendla.

Vasa kriminalvårdsanstalten samarbetar med rattfylleristhåktet i Umeå. Samarbete har blivit enkelt tack vare jordstigning i Kvarken. Det var blivit landkontakt så att man kan köra bil mellan Umeå och Vasa så man slipper åka båtar. Mitt i Kvarken det har grävts Botniakanal för att fraktbåtar kunde ta sig till och från hamnarna i Bottenviken, som har blivit sötvattenbassäng eftersom saltvattenimpulser har upphört. Därför Bottenviken har fått nytt namn; Bottensjön men kallas fortfarande som Bottenviken. Mellan Vasa och Umeå det har byggts motorväg. I båda ändar det finns köpcentraler. I den östra ändan vid Replotbron det står nuförtiden ett stort lågprisvaruhus, Clothes Basement, med kläder, allt från amerikanska Ciao Rock 'n Roll byxor till tyger för jacktelefoner. Det är därifrån Siiri fick arbete. Hon tycker att det är skönt att slippa jobba i fängelsetvätteriet eftersom det alltid finns risk för överfall.

Försommar 2969 Tellervo och Unski fick en liten pojke som döptes till Justus. Inom kort de flyttar till Kervo i söder eftersom han har fått arbete i den lokala Hyundai-butiken som reservdelschef. Tellervo fortsätter som biljettkontrollant i tåget så efter arbetspass hon stiger av tåget istället på Kervo resecentrum. Samma tåg stannar även i Kervo.

Anna är gravid och födseln har beräknat att ske någon gång i september. Varje gång när någon säger att Anna är på smällen, så hon börjar på någon anledning garva. Det är deras första barn. Då och då hon känner hur det knips i mage och då kontaktar hon barnmorskan med sin speciella mobiltelefon och placerar apparaten mot bebismage och sedan det blir förbindelse till barnmorsketekniker som ser på distans hur det ofödda barnet mår. Varje gång barnmorskan Aino Alizad svarar: "No problemas, huvudsaken är att känslan finns!"

Barnmorsketeknikern ser i sina monitorer hur barnet mår, även hjärnaktiviteten syns. Allt berättas inte till kvinnan för att hon inte blir orolig och sedan det är risk för missfall. Såklart det berättas om det är extremt allvarligt. Numera man inte behöver gå till mödravårdscentral tack vare denna superinteraktiva mobila apparat som gravida kvinnor får från mödravårdscentralen. Man behöver bara besöka mödravårdscentralen en gång i månad om allting verkar vara som det ska. Om det upptäcks konstigheter då får man tid för extra hälsokontroll.

Annas och Anttis blivande barn verkar må bra och har livlig hjärnaktivitet och barnet är ett flickebarn. Vem vet det blir ett riktigt matematiksnille precis som blivande pappa brukar skoja. Anna är orolig om barnet skulle ha ADHD men barnmorsketeknikern säger att det är hon inte utan hjärnan verkar redan ha fullaktivitet. Verner och Asta har en vit strävårig hund som heter Beethoovener Nova, en genmanipulerat malteser. Mycket gullig och sympatisk jucke men samtidigt mycket tuff, speciellt om man är stressat och försöker hårdhänt klappa hunden så den biter med sina sylvassa tänder. Hunden brukar också skälla till Annas bebismage som om där inne skulle finnas något hotfullt.

Verner avskyr nöjesrobotar och kan inte förstå att varför nuförtiden nästan alla köper en sådan istället för husdjur. Han har nöjesrobot skräck.

Verner och Asta funderar för fullt att skaffa barn men det är svårt eftersom Verner har obegripligt vagina skräck. Han inbillar sig att inne i vaginan det skulle finnas enorm sug så att snoppen skulle gå av. Någon lustigkurre har säkert skrämd honom. Asta ska försöka övertyga sin make att där nere inte finns några sugor. Hon brukar försöka skrämman sin make att tänka förnuftigt genom att kalla honom för kärring. Då Verner brukar skoja om han skulle ta ner byxorna och visa om han verkligen är en kärring. Asta har många gånger babblat om hans skrattretande problem med sina väninnor på Facebook.

På Fejan hon är vän med skandinaviskan Astrid Stenig och bor i Vattula vänort Hallonbo, norr om Östersund. Även Astrids make har en likadan fobi så de två kvinnor försöker hitta på en bra lösning hur de kunde bilda familj. De två kvinnor chattar på engelska och esperanto eftersom Asta inte kan svenska det vill sägas skandinaviska. Hon är sur till sannfinländare som har tagit bort obligatoriska svenskundervisning i skolor i Finland så nu folk kan sämre svenska eller inget alls.

Såklart vaginaskräck är pinsamt för annars så maskulin karl. Veneri ska försöka studera erotiska filmer och den populära romanläsplattan Maskulina som innehåller sexnoveller för män. Veneri och Antti brukar ofta i sängen läsa Maskulina och en annan tidningsläsplatta som heter Kingi. Den innehåller kortare noveller än läsplattserien Maskulina. Det är absolut ingen porr utan bara konstnärligt romantik-erotik. Numera det är vanligt att kvinnor tittar fet porr medan män läser romantiska och lätt erotiska publikationer. Det har bara blivit så, kanske för att män inte skulle bli kallade för pervers och snuskhumar. Det har alltså blivit omvänt så att numera kvinnor är mer perversa än män. Ofta på kvinnliga arbetsplatser det finns porraffischer på väggar.

Antti och Veneri har i källaren en hembrännare. De gör mycket gott sprit. Numera det är helt tillåtet att tillverka sprit för privatbruk. Om man tänker sälja, då behövs försäljningslicens. Kivinsens pojkar har en sådan. De säljer egentillverkade sprit till restauranger på stan och till Coop Konsum i Strömslund. Spriten säljs dåligt eftersom numera folk inte längre är intresserad av sprit utan de flesta föredrar hellre mildare drycker. Anledning till att just Coop Konsum i Strömslund valde att börja sälja brödernas sprit är att butikschef, Mallu Mellanbacka, är en Kivinsens familjebekant samt det är lokalt tillverkade produkt. Spriten håller sig väldigt länge så den inte blir dåligt så fort.

För länge sedan har alkoholmonopol avskaffats. Alkoholismen inte har ökat som nykterister har befarat. Visst det finns fyllon men de är mindre än under monopoltiden.

Anttis och Veneris sprit har blivit populär eftersom den smakar mycket gott. Bröderna kryddar spriten med Johannesört och äppelsaft. De har en annan trogen köpare; pedagogtekniker, Bertil Paxu. Han har döpt produkten till Axl-Verner Kombination av hembrännarnas namn.

I Finland man legaliserade hembränning, först legaliserades stark hemlagad brygd och sedan starkare *Pontikka* som är det finska ordet för hembränd. Detta var ett nykterhetsprojekt eftersom alltid folk blir intresserade av det förbjudna. Först det såg ut att alkoholism skulle explodera men sedan så småningom det minskade när folk insåg att supande inte alls är så coolt och maskulint som man hade tidigare antagit. Folk gick över till milda viner eftersom vin smakar bättre än spriten. Därefter övriga Europa följde den finländska modellen. Såklart det finns fortfarande spritfyllon men det är en minoritet och minskar hela tiden. Forskarna har kommit på en konstig sak, nämligen endast i norra Minnesota i USA alkoholism har ökat men i övriga håll i världen den har minskat. Kanske i Minnesota man kunde införa spritmonopol.

Bertil Paxu brukar berömma produkten för sina kollegor och marknadsföra vidare. Även han har försäljningslicens. Han arbetar som handledare på Daily Activity som är det moderna namnet för dagliga verksamheten.

Visst Antti har ett riktigt arbete. Han jobbar som digimaster på ett äldreboende, norr om Strömslund. Han har promenadvstånd till jobbet. Halvvägs till hans arbetsplats, det är tv och radiomasten. Till hans arbetsuppgifter tillhör bland annat att uppdatera datorer och andra elektroniska apparater på äldreboende för att åldringarna skulle ha sista ljuvliga åren.

Den 21 september började Annas förlossning. Antti körde henne till BB på Vattula sjukhuset som är ett höghus av röda tegel.

Antti videofilmade hela förlossningsprocessen med sin multimediekamera som var hela tiden trådlöst uppkopplat till nätet så att blivande mormor och farmor kunde se Kivinsens första barnbarn komma till världen. Synd att Eemeli inte hann se yngsta dotters barn. Kanske han sitter på molnkanten och tittar förlossningen. De levande släktingarna tittar förlossningen på nätet.

Nuförtiden det är mycket vanligt att direktsända förlossningar på nätet. Kivinsens videosajt heter Kivinen Arenan. Där släktingar brukar sända livevideos samt ladda hemvideos för att hålla uppe kontakten. Server finns hos Oskari och Hissu. Det första barnbarnet kommer att ärva ansvaret för videosajten. Just nu föddes den blivande admin för Kivinen Arenan.

Multimediekamera är ett slags videokamera med trådlös nätuppkoppling precis som gamla hederliga Instagram, Facebook Live samt Periscope men mycket bättre och man kan sända obegränsad längd av livevideos. Internet har delats med världsdelar för att stoppa skräpposten. Där man lyckats bra. Den europeiska nätet heter Euronet och amerikanska nätet heter Amernet och så vidare.

Annas och Anttis dotter döptes till Johanna Hissu Kivinen. Lilla Johanna blev farfars och farmors ögonsten. Hissu testamenterade sin dyrbara guldring till henne eftersom hon är den första barnbarn. Ringen är 100 % guld. Mitt i ringen det är fyra gyllene kvadrat med gravering; Hissu.

Nu när Anna och Antti har blivit mamma och pappa så Verner och Asta fick rejäl babyfebern och började barnproduktion. Han juckade modigt och tänkte inte på sina fobier. Efter juckande Asta berömde honom att så där gör en duktig man. Mitten av november år 2970 de fick ett flicka som döptes till Janette Pia Kivinen. Nästa år de fick igen familjeökning. Då Misha Kristian Kivinen såg dagsljuset. Såklart Verner tyckte att det var en riktig prestation av honom och vann över sin barnsliga vaginaskräcken. Han skäms över att han har inbillat sig så dumt. Även Kaarlo och Frida fick en liten tös, Mikaela Kristiina Kivinen. Om ett år hon fick en lillebror, Rico Hannes Kivinen.

Anno 2970

Antti och Anna samt lilla Johanna flyttade till Saint Michel eftersom de är trötta att bo i den lilla Vattula. Staden i södra Savolax är många gånger större men ingen miljonstad. Antti och Anna vill uppleva något annat än att mögla i den lilla Vattula så Saint Michel låter spännande eftersom den är ungefär halvvägs till Vattula och sedan lagom långt till Helsingfors. Såklart Elisabeth var mot att yngsta dotter flyttar så långt, tänk om synden skulle fastna där borta precis som hon sade. Nyligen har Siiris familj flyttat till Vasa så nu även Anna är långt borta fast hon försökte klara till sin mamma att det inte är så långt men Elisabeth tycker att Saint Michel är andra sidan av klotet.

Finland är sig lik eftersom nästan oavbrutet i finska senaten har suttit envisa och konservativa sannfinländarna och deras avbrytare parti blåa framtid. Den sistnämnda är en aning liberalare och förnuftigare men sannfinländarna är främlingsfientliga och avskyr svenska språket i Finland. Numera begreppet svenska används bara i Finland och menas på finlandssvenska språket medan i Skandinavien det heter skandinaviska språket. Det är så att det inte finns längre Sverige, Danmark och Norge utan det är republiken Skandinavien det vill sägas de tre skandinaviska länder har gått ihop så de nordiska monarkierna har avskaffats men sådan tur de inte har lyckats göra Finland enspråkig. Flera öst- och nordfinska orter har blivit fler språkiga. Gatunamnen står alltid på finska och svenska. Sedan det står på engelska och i östra delarna även på ryska och karelska.

Skandinavien är en del av europeiska federationen precis som Finland. Sannfinländarna har lyckats få bort obligatoriska svenskundervisningen i landets skolor. Många människor ogillar detta eftersom nu det är svårare resa i Skandinavien. Många börjar studera svenska i vuxenålder men då det är svårare lära sig ett nytt språk. Andra partier försöker förgäves göra svenskundervisning åter obligatorisk men det går inte eftersom sannfinländarna och blå framtid är som bromsklossar i det finländska parlamentet.

Man hoppas på att dessa populistiska partier skulle komma från parlamentet så man kunde återställa svenska språkets ställning i skolan. Sannfinländarna och deras avbrytare parti blå framtid har varit så pass reformvilliga att de har internationaliserat sina namn så att sannfinländarna heter nuförtiden Basic Finns och blå framtid heter Blue Future. Den sistnämnda har alla dessa år varit mindre än sin moderpartiet.

Skandinavien officiella språk är skandinaviska som ibland kallas för nysvenska, ny danske och moderne norske. Danskan och norskan har blivit som dialekter men används flitigt på gamla danska och norska områden. Även skånskan har fått nationellt språkstatus fast den fortfarande är som dialekt trots skåningar kalla det som eget språk, precis samma gäller också Tornedalsfinskan. Tornedalen och Skåne har fått utökad autonomi enligt åländsk modell. På Åland svenska språket kallas nuförtiden för åländska. Där folk inte vill vara skandinaver inte heller finnar. Norr om Mariehamn det finns trots allt en finsk stadsdel som heter Mustala för att undvika språk-bråk.

I Skandinavien finskan och samiskan har minoritetsstatus så att många i Finland skäms att Basic Finns och Blue Future är så taskiga mot svenskan. I Skandinavien man förstår att det bara är populisternas galna idéer. På valtider populisterna alltid lyckas övertala osäkra väljare rösta dem. Samma sak även i Skandinavien där också finns två populistiska partier som heter sannskandinaver och Skandidemokraterna.

Finland inte bara är tvåspråkig utan trespråkig; finska, svenska, engelska och samiska. I skolan det konstgjorda språket esperanto och engelska är obligatoriska. Detta är en kompromiss som Basic Finns och Blue Future har varit tvungna att godkänna men det inte går kompromissa så fort det gäller obligatoriska svenskundervisning i skolan.

Vissa skolor är helt profilerade på engelska och esperanto för att göra människor språkkunniga. I Finland det finns röster att begära att uppdatera svenska språkets namn till skandinaviska men det går dåligt eftersom det konservativa svenska folkpartiet är mot till detta. Partiet vill bevara något till eftervärlden. Partiet påminner att Finland inte tillhör i Skandinavien utan bara är som ett nordiskt land samt tillhör i Fennoskandia. Svenska folkpartiet heter numera officiellt The People's Party som avskys av Basic Finns och Blue Future samt tvärtom. Dessa två populistiska partier också är konservativa men samtidigt även främlingsfientliga. Kanske The People's Party är en aning liberal men inte i frågan att uppdatera deras hemspråks namn. The People's Party har ett tillägg i sitt namn; The Digitals som är numera det samma som liberalerna.

Då den skandinaviska delrepubliken bildades så man började fundera i Finland att bilda gemensam republik med Estland kanske även med Karelen och Ungern men det finns alldeles för många hinder och motstånd till detta men Basic Finns och Blue Future förespråkar idén för att samla ihop samtliga finsk-ugriska folken ihop och sedan man kunde lämna Europeiska Federationen för gott.

Dessa två populistiska partier har fryst Europa motståndet tillsvidare och istället vill ge konstruktiv kritik för federationen. Andra partier är mot till det gemensamma finsk-ugriska landet eftersom då ökar risken för isolering och politiska konflikter nu när folket har blivit vana att vara stolta europeiska medborgare. Många utomlands européer brukar stolt mala tuggummi och hålla armbåge utanför ner vevade sidofönstret medan de kör kvartersrally. Detta förekommer även inom federationen. Slutet av maj månad i de flesta europeiska städer det ordnas så kallade raggar cruising. Numera det inte finns kvar några gamla amerikanare utan gamla europeiska bilar som kallas för European Irons.

I Europa det finns en obligatorisk försvarsarmé som har bara uppgiften försvara det gemensamma fosterlandet, inte anfälla mot andra nationer.

Skandinavien och Finland försvarar tillsammans och delstaterna i Centraleuropa försvarar Centrala Europa samt delstaterna vid Medelhavet försvarar södra Europa. Så här viset militärer har bekanta geografiska områden att försvara så man är effektivast i fall någon skulle anfälla. Europeiska federationen har ett mål att vara vänner till samtliga demokratier i världen.

Delstat Finland har bra ekonomi trots geografiskt läge. Numera Finland inte är lika långt borta i Europas hörn som tidigare och det kan tacka positiv utveckling i Ryssland nämligen år 2017 Ryssland gav fullständig suveränitet till Karelen. Detta för att bilda en buffertstat mellan europeiska federationen och Ryssland. Karelen gör nära samarbete med Ryssland och Europa och har ett mål att komma med i EF - europeiska federationen. Ryssland har bestämt sig att vara vänskaplig mot andra demokratier och har likadan policy som EF och USA.

För Ryssland det var skamligt att förr i tiden det fanns krigsgalna presidenter, tsarer och behärskare. För att få bättre rykte så Ryssland gav självständighet till vissa autonoma republiker däribland Karelen. Till den karelska republiken införlivades karelska näset trots finländska protester eftersom Finland skulle ha velat ha området tillbaka. Nu i alla fall karelska näset är nästan Finland eftersom i Karelen det pratas finsk-ugriskt språk som är ungefär som svenska och norska. Karelens huvudstad är Petroskoj, Äänislinna på finska som numera man har översatt på svenska, Ljudborg.

Många finländska företag har etablerats sig i karelska republiken, först och främst på karelska näset och Viborg. En av de största är daglig varukedja Kesko. Även många skandinaviska företag finns i Karelen. Kesko har börjat mer och mer samarbeta med ICA.

Den skandinaviska Coop samarbetar med finländsk motsvarighet så att man har etablerat sig på varandras områden. Idag i Finland det finns bland annat Coop Konsum och i Skandinavien det finns Coop Sale och S-Market butiker.

Norra Karelen på finska sidan har vissa planer att gå ihop med republik Karelen men problemet är att det är alldeles för känsligt. Det har också diskuterats om karelska republiken skulle ge till Finland karelska näset men det vågar man inte göra för att inte riva upp gamla sår och irritera Ryssland.

Karelen har bra handelskontakter med Ryssland som tack att man fick självständigheten början av detta århundrade. Karelen har lovat att aldrig hota Ryssland.

Nordfinska Vattula fick stadsrättigheter år 2003. Vattula grundades av företagarna Raymond Brandzer och Ray Palonen år 1997. Det var då de två affärsmän grundade sina långlivade företag.

Raymond grundade rederiet Brand Line och Ray grundade flygbolag Palos Aero. Flygbolaget har länge sedan blivit uppköpt av större flygbolag medan Brand Line är kvar och har vuxit enormt och har massor av olika sorts verksamheter. Brand Line tillhör nuförtiden till investmentbolag Brandor som äger en bilfabrik i tavastländska Forssa. Fabriken heter Brandcar som är startats i Vattula men flyttades till Forssa då fabriken växte sig ur sina lokaler. Vattulas första byggnad var Brand Lines och Palos Aeros gemensamma huvudkontor.

Numera byggnaden är riven och istället det står Vattula stadshuset som ser precis likadant ut som huvudkontoret; rödbrun tegelkoloss med fem våningar och tre flyglar bredvid varandra. Väster om stadshuset det står på en kulle ett vattentorn byggt av rött tegel. Där inne finns några enrummare och nordfinska radiostation Radio Pohjola lokalstudio. Radiostationen ägs av den stora nordiska mediekoncern, JT Media.

Nu när Antti, Anna och Johanna hade flyttat till Saint Michel så även Oskari och Hissu flyttade söder ut men inte till Saint Michel utan till Loimo mellan Tammerfors och Åbo. De sålde villan till Oskaris lillebror Matteus eftersom de bodde i ett gammalt slitet möjligt hus, precis som han själv brukar uttrycka. Han har tre barn som går på högskolan.

Oskaris och Hissus gamla villa har fler rum så barnen får egna rum samt ett spelrum. Matteus gillar mycket den populära läskedryck som heter Ugri Cola som säljs bara på finsk-ugriska områden. Ofta på kvällar han brukar blanda i drickan Anttis och Verneris sprit. Även David Porilainen är väldigt intresserad av bröderna Kivins sprit, alldeles för intresserad som fru Tarja har lagt märke till.

Nu när Antti har flyttat så Matteus har fått spritreceptet och funderar på att tillverka sprit till försäljning men först han måste ansöka tillverkningslicens hos federala livsmedelsverket. Spritlicens är personlig som inte går överlämna till en annan. Om Matteus Kivinen skulle få försäljningslicens så han kunde grunda en spritaffär i Vattula. Det har Antti och Verneris funderat göra men det har inte blivit av med det. Matteus är en utbildad skogsarbetare och hustrun Leya jobbar på fabriken som tillverkar svävarbräddor. Fabriken ligger i Brandcars gamla lokaler på industriområde, Stallbacken. Söder om industriområdet Vattubäcken slingrar sig nordost och sedan slutar till ett bottenlöst kärr.

Oskari och Hissu fick arbete från korvfabrik Tavastia West som tillverkar populära grillkorvar. De köpte ett litet flerfamiljshus i västra Loimo. I huset finns några hyresgäster så att Oskari får extra inkomster. På närheten, i väster, det är det stora köpcentret så det inte är långt till att shoppa. Först Oskari och Hissu funderade flytta till södra Europa men ändå det är skönt bo inom Finland för att slippa lära nya språk. De kan flytande engelska och det populära konstgjorda språket esperanto. De skulle så gärna kunna förstå och prata svenska det vill sägas skandinaviska.

Kivins såsom de flesta av finländare tycker att det är för djävligt att de förbaskade Basic Finns tog bort obligatoriska svenskundervisning i skolorna. Partiets gamla tilltalsnamn *Persu* har blivit allmänt kraftord i Finland. Sådan tur att Finlands samtliga orter har blivit tvåspråkiga med svenska gatunamn så att lite grann man kan studera språket.

Även Verneris och Asta samt Kaarlo och Frida flyttade söderut närmare sagt till den lilla tavastländska Forssa. De fick arbete från bilfabrik Brandcar som ligger i industriområde *Tallila*. Bakom bilfabrik det är Forssa-Jokioinen flygplats som är livligt trafikerat, det mesta flygtaxin och småpassagerare jetplan.

Först Antti, Anna och Johanna-bebis bodde provisoriskt i en gammal rutten byggnad strax utanför staden som har tidigare varit en bilverkstad som har gått i konkurs och övergiven. Denna gula tegelbyggnad ligger utkanten av ett gammalt villaområde. Byggnaden har länge varit öde och undan glömd men nyligen kommun bestämde sig riva rucklet eftersom den är en skam för staden samt det finns planer att bygga en stor djurpark. Djurparken skulle locka fler turister till denna syd Savolax stad. Djurparken kommer att hetta Anjas Park Zoo. Familjen Kivinen fick hyra huset tills de hade hittat en bättre lägenhet. Huset är verkligen i dåligt skick. På golvet det ligger massor av gamla reklamblad, trasiga läsplattor samt taxa mätare.

Längst bak i denna gamla bilverkstad det är ett stort lagerutrymme. För säkerhets skull de höll dörren låst till lagret. Säkert där finns konstiga typer, precis som Anna uttryckte.

Huset är rena rama spökhushus och därför Anna inte vågar gå in i det gamla lagerrummet och håller dörren låst då hon är ensam hemma med barnet medan Antti är på jobbet.

Antti fick arbete från ett litet slakteri och där skar han sin hand med en stor laseruppskärare.

Bra att handen inte lossnade utan hängde med hjälp av senor. Han blev långtidssjukskriven. Detta var ren lyckospark för Anna för att hon slipper bo ensam tillsammans med en liten bebis i detta hemiska spökhushus. Om en månad de kunde äntligen flytta i en riktig lägenhet. Då de lämnade det ruttna huset, så Anna ville att Antti skulle kika in i det gamla kylrummet för att se om det finns något värdefullt.

Tidigare de vågade inte. Nu äntligen Antti bestämde sig göra sin fru glad och gick in i det gamla kylrummet. Där inne hittade han en ljusblå platsäck som innehöll massor av kokain. Han har alltid avskytt knark och nu han dömde säckens innehåll på stengolvet och spolade med vatten knarket ner i golvbrunnar för att ingen skulle råka sniffa det. Han orkade inte ringa polisen eftersom då skulle det bara ha blivit massa förhör. Det var enklast att i all tysthet spola ner skiten.

Knarkets ursprung kan vara någon knarklangare som har blivit anhållen och undanhållit kokainets gömställe. Inne i det gamla kylrummet Antti hittade också konstiga järngrejer. I dessa järnrörsgrejer det är fasttejpade lappar med handskrivna skrivelser som till exempel boskapsjárn. Vad kan det vara för något, tänkte Antti och Anna.

På väggen av i rummet det står en annan fasttejpade papperslapp: I fall det kommer snö i Åbo så man ska ta fram boskapsjárn men dessa är farliga och kan bryta armar... Antti och Anna förstod ingenting att vad man gör med dessa konstiga boskapsjárn och till vilket ändamål är dessa försedda för.

Äntligen familjen Kivinen kunde flytta i en riktig människobostad på bostadsområde Hässilä en liten bit från den ruttna kåken.

De trivdes inte så bra här i Saint Michel eftersom där bor inga bekanta om man inte räknar Fridas systers nyblivna familj som bor i samma tätort. Anna och Antti känner inte så bra denna familj men några gånger de har besökt hos dem. Leya är mycket pratsam så man orkar inte höra hennes babblande. Knappast hon ens lyssnar vad den ene säger.

Hennes make, Kai Lanttula är lugn och tystlåten. Helt enkelt han inte får tillfälle säga något när frugan hela tiden malar och malar. Kai är expert på erotiska filmer och brukar då och då hålla filmkväll i källaren. I huset där familjen Lanttula bor, har ett litet sammanträdesrum som samtliga boende får ordna fester för att musikdunkande inte skulle störa sina grannar. Källarrummet är ljudisolerat så den är perfekt plats för fester och filmkvällar.

Bara några enstaka gånger Antti och Anna har besökt hos familjen Lanttula. En gång lilla Johanna råkade gråta så mycket att Leyas och Kais nöjesrobot blev ur funktion.

Det är så att hennes storbölande förstörde mikrofonens ljudhinna samt taligenkänningsfunktion.

Egentligen det är inte Johannas fel utan Leya har den största skulden till robotens ljudöverblastning nämligen hos familjen Lanttula det är jämt högdecibel på grund av Leyas pratsamhet.

Även människor har högrisk att bli döva på grund av det höga decibelvärdet. Johannas gråtande gjorde att decibelskalan steg ytterligare. Av artighet skull Antti sade att han är så himla ledsen att dottern råkade gråta så där viset att folks nöjesrobotar går sönder. Anna försvarade dottern: "Hon är så liten..." då Antti: "Höh, hon behöver bara mer barnaga!"

Vernereri och Asta flyttade till Forssa och fick arbete från bilfabrik Brandcar som tillverkar lyxiga Brandia bilar. En Brandia bil är Finlands stolthet. Äntligen Finland har eget bilmärke. Tidigare landet har haft bara lastbilsmerke Sisu. Numera lastbilsfabrik Sisu har såldts till Brandor och namnet har bytts till Fenno. Lika bra lastbilar, kanske lite bättre och modernare. Lastbilsfabrik Fenno tillhör i samma koncern med Brandcar. De båda företagen ägs av investmentbolag Brandor. Brandor tillverkar också passagerarjetplan i staden Joensuu.

Så fort när Antti och Anna hade hört att Brandcar har bra löner och att Vernereri och Asta redan jobbar där, så även de blev intresserade och flyttade till Forssa i den nybyggda bostadsområde Eurola som ligger söder om Forssa där Vernereris familj redan bor. Anttis familj flyttade våningen ovanför sin brors familj, på andra våning. I Eurola finns trivsamma vita trevåningshöga hyreshus med gröna inglasade balkonger. Kiviners är en av de första boende i huset. Mitt i Eurola det är en rad av sexvåningshöga punkthus av rött tegel.

Mitt i Eurola det är ett litet köpcentrum med dagligvarubutik Jiffy och det kooperativa alternativet Coop Konsum. Bredvid Konsum det är lilla mysiga Café Bagdad samt en automatkiosk.

Antti och Anna brukar kalla Verneris familj för *Dom andra*. Även Veneri brukar kalla Anttis familj för det samma. Antti kallar sin bror för Den andres gubbe och hans fru kallar han för Den andres kärring. Antti inte kan ana att dottern suger sig i sådana smeknamn så att hon får ett slags namnblyghet.

Mitt emot huslängan, andra sidan av gatan, det är en skola med låg- och mellanstadiet. Närmast gatan det är fotbolls- och rugbyplan.

Anttis hand har blivit bättre så han klarar att reparera bilbyggare robotarna. På samma avdelning jobbar bror Veneri.

Om Brandcars robotteknikerna inte skulle klara reparera en robot så de kan söka hjälp från grannföretaget HVM som är en småskalig elbilstillverkare. De båda företag har delvis samma ägare. Brandcar tillverkar bara biogasbilar. Någon enstaka gång företaget har tillverkat några enstaka elbilar som konceptbilar. Brandcar planerar att börja tillverka elbilar på linan men så länge det har inte blivit så. Biogasen är miljövänligt som man får från toalettavfall.

Anna fick jobb som robottekniker för robotar som monterar bakluckor. Hon ska bevaka att bakluckorna kommer ordentligt fästa och eventuellt smörja robotens rörliga delar så att det inte börjar gnissla.

Asta är måleritekniker som ser till att varje bil får sin egen färg. Varje dag det ska vara en ny färg så att det blir härlig färgblandning i bil utbudet.

Lite senare även Kaarlo och Frida flyttade till Forssa och i samma stadsdel men i grannhuset som ligger närmast den stora parkeringen. Även de fick arbete från Brandcar. Företaget söker med ljus och lykta arbetare. Brandcars arbetsledning har märkt att tavastlänningar är hopplöst tröga och lata, speciellt tavastländska ungdom är mycket slöa. I för sig långsamma tavastlänningar inte är något nytt.

Kaarlo blev som truckförare och Frida som däckmonterare. Hennes arbetsplats finns inne i slutmonteringen som kallas för däckgropen. Hon monterar i bilar massivgummidäcken. Numera de flesta bilar har massivgummidäck för att man skulle slippa ha punkteringar.

Nu nästan hela släkten är samlat igen förutom Oskari och Hissu som bor i grannorten Loimo men staden ligger så nära. Mellan Forssa och Loimo det är en fin tvåfilig motorväg. Mellan körbanorna det går lokaltåget Tavastia Express. Varje lördagskväll deras söners familjer kommer och hälsar på och bastar i deras exklusiva bastuavdelning.

I huset i Forssa det är bara en enkel klassisk bastu medan Oskari och Hissu har också en mini spa med bubbelpool.

I början Hissu längtade tillbaka till Vattula. En dag på jobbet Oskari upptäckte sin fru sitta på sockersäckar i lagret och grät. Då fnös han: "Sannfinnes arse, kärring Perkele, om du längtar så mycket tillbaka så jag ska paketera dig och skicka tillbaka!" Då hon torkade av sina ögon och skylld på lökskal i sopkorgen och gick bakom sin arbetsmaskin och stoppade malda köttet i ena hålet och från den andra öppningen började komma ut färdiga korvar. Om ett år Oskari lyckade locka Veneri köpa ett litet hyreshus i en förort i östra Loimo. I huset finns några hyresgäster så att han skulle få extra knäck.

Småaffärer är rena rama knarket för Veneri och Oskari. De måste ibland göra business annars de känner sig rastlösa. Nu de hade gyllene tillfälle att köpa ett flerbostadshus i bra skick med hyresgäster. Verneris familj flyttade i den finaste lägenhet. Asta var lite mot flyttning eftersom hon trivdes bra i Forssa men dessvärre hon var tvungen ge upp eftersom hon inte kunde börja bråka med sin make eftersom detta var svärfars idé. Oskari försökte locka även Antti och Kaarlo köpa ett annat hyreshus i Loimo men dessvärre de inte var intresserade. De har inte tid för fastighetskötsel. Veneri och Asta fortsätter arbeta på Brandcar. Det är enkelt, tack vare den breda motorvägen och lokaltåget mellan Loimo och Forssa.

Då Anttis familj flyttade till Saint Michel så han hade en skit-bil, puckliga och rostiga Brandia99Vista. Folk brukade ruska huvuden då de såg bilen. Nu Antti har en blå Peugeot Lëmuá som är ännu sämre skick. Den börjar koka mellan Forssa och Loimo, vid den lilla landsbygdsorten Runnila.

Det är ett under att inga viktiga komponenter inte brändes sönder. Bilen han köpte på nätet. Antti Kivinen blev grundlurad. Just nu Antti funderar på att byta bil. Han tänker på Volkswagen Ubuntu efter att ha läst på nätet att Volkswagen har alla dessa år varit pålitliga.

Inte heller Vernerer har haft lycka med sina bilar fast han är stenhård affärsman. Nyligen han hade en sliten BMW med ett stort hål i golvet som man har försökt täcka med alla möjliga material. Just nu han hade en mintgrön Brandia900XP med irriterande fel som till exempel för lösa motorer som kan lossna när som helst. Inte alls roligt köra med en sådan bil när motorn kan lossna.

Han också har haft en sydeuropeisk småbil av märket *Kucé Le Pen* som var så instabil och osäker att den vägrar starta. *Kucé Le Pen* bilar är Renaults lågprismärke. Tillverkningen har lagts ner på grund av dåligt rykte. Renault däremot är mycket bra bil men det samma man inte kan säga om systemmärket. Dagens populäraste lågprisbilmärke i norra Europa är japanska Hayosiko bilar som har byggts av delar av forna Datsun. Hayosiko bilar är sämre än *Kucé Le Pen*.

I den lilla landsbygdssocken Runnila, där Anttis bil brukar koka, finns en permanent tältuppvisning. Inte vilka tält som helst utan tält för exhibitionister. Tälten är transparenta med lustigt namn; syretält. I tälten har bra ventilation för att onani skulle kännas extra behaglig.

Varje sommar Kivinen bestämde sig att åka till Vattula för att hälsa på sina släktingar. Egentligen det inte skulle vara så himla långt dit, tack vare det fina vägnätet men ändå det är tufft att hyvla fram och tillbaka. Det främsta skäl till årliga Vattula resan är kvinnors föräldrar. Anna har bara mamma som är vid liv som är mycket orolig om man inte skulle komma. Aastas och Fridas båda föräldrar lever.

Johanna blev ett riktigt busfrö som är alltid i farten och pillar på allt. Redan otaliga gånger mamma och pappa har fått ge henne örfilar som är minsann inga nagelfilar. Härondagen ungen stoppade en silversked i vägguttaget så hon fick sin allra första elstöt. Såklart hon började böla och inte mer lekte med vägguttag. För säkerhets skull Antti och Anna stoppade i lediga vägguttag skyddsproppar. Familjeservern för hemsidan de måste ha högst uppe på hyllan i vardagsrummet för annars familjens digitalfoton och hemvideos skulle vara i fara.

Allt innehåll på familjeserver säkerhetskopieras till släktens gemensamma server för Kivinen Arenan som finns hos Oskari och Hissu. Alla släktingar får fritt skapa innehåll på videosajten samt direktsända med multimediekameror. På Kivinen Arenan lilla Johanna har en bebissida med bild av hennes första hårslinga. Där man kan också höra hennes första gråt.

På sommar Antti och Anna hyrde en sommarstuga vid Uleträsk för att slippa sova hos släktingar och bekanta. Det är en liten semesterby väster om Kajana. I stugan det finns alla möjliga bekvämligheter. Vattula resa är obligatorisk så länge när Elisabeth lever. Hon orkar och vågar inte resa till Forssa fast de moderna tågen och långfärdsbussar är mycket bekväma. Hon är livrädd om hon skulle råka dö på vägen och kroppen skulle komma bort. Bara en enda gång hon besökte hos sin dotter i Forssa och det var i julis. Hon tyckte att bussen var rena rama viruscentrifug. Kanske till hennes minnesbild påverkade vinterkylen så hon hann frysa på väntan av bussen på Vattula resecentrum. H

David Porilainen med sin familj kom på besök till stugan. De har nuförtiden ett barn, Hanna, som är några månader yngre än Johanna.

De två flickor lekte hela dagen lång och på eftermiddag när de stod sida vid sida på stenbryggan och tittade deras simmande pappor så plötsligt Johanna knuffade sin lekkompis i sjön.

Då Antti blev rasande arg och reste sig upp från sjön och skrek på den breda kajanaländska: "Helevetti tyttö, nu ska du bakom skjul och ta ner byxor!" Han tog björkriset från strandbjörken och gick efter sin dotter bakom en den grön målade förråd som står snett mittemot stugan. Bakom byggnaden det började himla barnskrik. Samtidigt på bryggan David varnade sin dotter: "Så där blir det även för dig om du inte är snäll... även jag klarar ta björkris!" Hanna nickade och lovade vara snäll tös. De satte sig på trädgårdsgungan för att vänta på Antti och Johanna. David har alltid tålmod då det gäller barnaga. Otaliga gånger även Hanna har fått smaka björkris på rumpan. Även hon är väldigt busig. Det är även pappa som gillar dricka mängder av öl trots frugans varningar att öldrickande kan förstöra kroppen. Då de har gäster eller är på besök precis som nu, så det alltid är risk att han tar spritsupar. Nu han är nykter eftersom snart de ska åka hem och nästa dag det är arbetsdag. Det går ju inte ha baksmälla på jobbet eftersom han arbetar som elinstallatör.

Tarja jobbar i reception på Vattula sjukhuset. Tarja brukar ofta vara nykter eftersom hon är ju mamma. Det borde också David vara. Ibland han brukar prata i den lokala radiostationen, Radio Pohjola, om kompisar och hur blir man bättre vän. Om en vecka Antti, Anna och lilla Johanna åkte hem till Forssa. Varje gång när man lämnar Vattula så gamla Elisabeth brukar gråta eftersom hon inte vet om de ses mer. Hon är övertygat att snart hon skulle dö.

På hemvägen de stannade för kort fika på rastplatsen Rasta mellan Idensalmi och Kuopio. Rastahuset är ett tvåvåningshus. På andra våning det är ett mysigt kafé och vilstolar. På första våningsplan det är en lunchrestaurang. Mellan våningarna det är rulltrappor. Plötsligt lilla busiga Johanna tryckte på trappornas stoppknapp så att trapporna stannade. Det fanns bara några människor som åkte upp i trappor som undrade på att hur i sjutton de skulle komma upp nu när rulltrappor stannade. De blev stående tills personalen hade startat trapporna igen. Så fort Antti hade sett det som dottern hade gjort så han gav en örfil och sa: "Helvete tös, man ska inte pilla på allt!" Johanna började gråta. Antti och Anna förstår inte varför dottern är så engagerad av varenda knapp. De förstår inte heller folks reaktion i rulltrappor.

År 2974 Antti och Anna köpte ett tvåvåningshus från stadsdelen Estbacka i nordöstra Forssa. Genom stadsdelen det går Gamla Tammelavägen. Vägen går runt naturskydds- och rekreatiomsområde Hunneskog till den lilla staden Tammela. Anttis och Annas hus har adressen Gamla Tammelavägen 60. Huset är kantigt med två hyresgäster på första våning. Anttis familj flyttade i andra våning. Mittemot huset det är lilla matbutiken K To Go. Handlaren är en äldre tjock man. Han äger också en kiosk på badplatsen Kantinsanta vid Helgasjön.

Nedanför butiken det är ett ägg och potatisaffär som ägs av en lokal bonde. Granne med affären det är bilreservdels butik Autoteema och hundfrisör. I huset bredvid det är en liten köttaffär som säljer Halal-kött för muslimer.

I Anttis och Annas två hyresgäster är gamlingar; pensionärsparet Ankeinen och gamle herren Johan Jussila. Damen heter Inkeri. Hennes make heter Bjarne med gråa gammaldags baron mustascher. Lilla Johanna inte kan ens ana vilka sammankopplingar hon kommer att få av namnet Inkeri i framtiden.

Johan Jussila, har vita mustascher och är hälften skallig. Han är jämntjock och brukar ofta gå i trädgården med sin tråkapp. Om en månad Johan Jussila flyttade i äldreboende eftersom Vernereri ville köpa hans lägenhet. Han hade meningen flytta så det blev precis bra tillfälle flytta ut. Även paret Ankeinen har planer att flytta till samma äldreboende med Johan.

Vernereri funderar riva mellanväggen mellan de två lägenheter på första våning så att han skulle få lika stor lägenhet som Antti och Anna har våningen ovanför. De har fem rum och kök. Tidigare husägare har förenat två lägenheter på andra våning så nu Vernereri ska göra samma på första våningen. Äldreboende ligger inom gångavstånd i nordvästra hörnet av Estbacka.

Då Jussila och Ankeinens hade flyttat ut så började Vernereri totalrenovera av första våningen. Ankeinens lägenhet är i mycket dåligt skick nämligen Bjarne har urinproblem och hade pissat överallt i lägenheten så att hela lägenheten stank som en stationstolett. Vernereri fick byta golvet i samtliga rum. Johans gamla lägenhet var i bättre skick men även där det behövdes fräschas upp. Det blev en lång hall mitt i lägenheten precis som det finns hos Antti och Anna. Vernereri ville inte hyvla väggen i hallen så det blev ohyvlat trävägg. Detta Antti inte kan förstå att varför brodern lämnade väggen i hallen ohyvlat. Det är risk att man får flisor i fingret.

Vernereri sålde huset i Loimo eftersom han tröttnade på sina hyresgästers eviga gnäll.

Några hyresgäster har gnällt att det har bankats alldeles för mycket. De som bankade mest var hyresvärdens själv som byggde tillsammans med sin pappa en lustjakt som sedan Oskari sålde för att tjäna extra pengar. Längst fram i båten det finns ett litet skåp med godis som Hissu hade lagt för sina barnbarn. Givetvis lilla Johanna lärde sig snabbt farmors godisgömma.

En dag då lustjakten byggdes så Johanna lekte i sandlådan bredvid. Plötsligt hon kastade en sten mot bilen som var parkerat bredvid. Det var en av hyresgästers bilar. Så fort när Antti hade sett den trasiga strålkastaren så han la en tia i en plastficka som han la mellan vindrutetorkarna för att ersätta den trasiga lampan. Han inte vågade kontakta bilägaren för att slippa förklara sin dotters härjande.

Konstig nog Johanna är snäll mot hyresgäster på Gamla Tammelavägen 60. Kanske hon inte hade något hjärta att vara dum mot de tre sympatiska åldringar. Johan Jussila har en gullig utseende det vill sägas snälle gamle mannen så att man får tårar i ögonkanten då man möter honom.

Även Inkeri och Bjarne Ankeinen ser trevliga ut. Ibland Inkeri låter strängt men samtidigt lustigt då hon vill säga någonting: "Apapapapa läraren pratar!". Hon är en pensionerad grundskolepedagog. Då hon var i arbetslivet så hennes kollegor och även några elever kallade henne för folkets ljuskälla.

Nu åter de två Kivins bröder bor i samma hus. De har slutat länge sedan med hembränning eftersom jäst och socker har blivit dyra samt de har inga trogna kunder. I för sig de kunde skicka spriten till herr Paxu i Vattula men även paket portot har höjts så det skulle inte vara lönsamt att tillverka sprit. I södra Finland jäst och socker är svindyra.

Däremot Bertil har själv börjat tillverka sprit enligt Kivins recept. Jäst och socker är lite billigare i norr tack vare egna odlingar i de stora växthusen utanför Vattula. På någon anledning i Tavastland inte finns många sockerrörsodlingar som kanske beror på tröga tavastlänningar.

Snart även Oskari och Hissu flyttade till Forssa och sålde huset i Loimo. De ville bo nära sina söner. De köpte ett flerfamiljshus nästan mittemot Anttis och Verneris hus. Huset är avlångt. I gaveln, som vetter mot Gamla Tammelavägen, det är köttaffär som säljer Halal-kött. Huset ligger i korsningen av Gamla Tammelavägen och Brandzergatan 20.

Oskari och Hissu bor på andra våning i A-trappan ovanför köttaffären. Oskari irriterar på sig muslimers kacklande utanför butiken. Han inte är så vana att se folk från andra kulturer eftersom i Vattula det bor alldeles för lite sydlänningar. Även i Loimo bor lite sydlänningar medan här i Forssa bor mycket mer människor från andra kulturer. De flesta invandrare bor i Eurola och Hillo.

Mellan Eurola och Hillo det byggs för fullt en stadsdel med radhus och villor samt några höghuslängor. Den nya stadsdelen kommer hetta Lexus eftersom där har länge varit traktens största Lexus bilhandel. Oskari hade tur att köttaffären upphörde på grund av hårdnat konkurrens, nämligen i Tavastehus det har nyligen öppnats en större matbutik med Halal-kött så att muslimer i Forssa började handla där istället. Där finns billigare än i den lilla köttaffären.

Lite längre borta, mitt i Estbacka det har nyligen öppnats ett köpcentrum med två livsmedelsaffärer; K Quantum Giant och Coop Konsum. Mellan butikerna det är federala postkontoret.

Man var tvungen att grunda på nytt den statliga posten med egna servicekontor för att avlasta matbutikerna. I vissa affärer postombud har fungerat bättre och i vissa sämre.

Då köttaffären hade upphört så Oskari renoverade lokalen till enrummare men det gick inte hyra ut på grund av stora fönster samt ingång från den stora vägen så att nyfikna förbipasserande tittade in i lokalen. Eftersom lokalen inte var så lämplig för bostad så han förvandlade lokalen till affärslokal igen. Då det dög upp en hyresgäst nämligen företagaren Masa Paakkanen hyrde lokalen och grundade tygaffär. En sådan butik bullrar inte så mycket eftersom folk inte behöver så ofta köpa tyger. Butiken har specialiserat på morotsgardiner i ultratunna aluminium; på vitt det är orangea morötter. I källaren, under affären, det är pappersförråd till en pappersbutik som finns i grannhuset, andra sidan av Brandzergatan. Pappersförrådet är mycket lugn hyresgäst eftersom pappersrullar inte brukar väsnas så himla mycket, eller hur?

Kaarlo och Frida köpte ett gult tvåvåningshus med metallväggar från samma område, lite längre bort, i korsningen av Brandzergatan och Nygårdsgatan 9. De fick fyra hyresgäster på köpet.

Kaarlo och Frida flyttade i första våning. Inom kort hyresgästen våningen ovanför flyttade ut så Kaarlo gjorde storrenovering och tog lägenheten ovanför till eget bruk och gjorde trappor ner till vardagsrummet.

På andra våning det finns en hörnbalkong som går rund hörnet i korsningen Brandzergatan-Nygårdsgatan. På andra våning barnen fick eget rum samt föräldrarna sitt sovrum med tillgång till den stora härliga balkongen. En av hyresgäster är Kaarlos judokompis, Frank Anttila, en atletisk tjomme som är mångsysslare och brukar delta i olika evenemang som speaker. Han tror sig vara mycket smart men i själva verket det lyser ut att hans skalle ekar av tomhet. Kaarlos och Fridas barn började i den kajanaländska Breakdancegrupp *Breikkitoikka* eftersom mamma själv är med och snurrar med sina halsmandlar. Speciellt Mikaela blev intresserad av Breakdance. Lille Rico spelar hellre småbarnsdataspel. Anledning till att Frida är med i Kajanaland sällskapet är att hon inte vill glömma Kajanalandsdialekt som har blivit lite speciellt genom årets lopp.

Kaarlo är med i Forssa atletklubben där han utövar judo varje torsdagseftermiddag klockan 16. Han är väldigt bra i judo och har mål att bli europamästare. Han har redan hunnit ta tavastlandsmästerskapet.

Vad Frida inte vet, Kajanalands sällskap och Breikkitroikka inte har någonting att göra med varandra. Breikkitroikka har grundats av några kajanalänningar men många medlemmar är tron att gruppen en del av Kajalandssällskapet.

Den 19 april år 2975 Johanna fick en lillasyster. Medan pappa körde mamma till BB i grannkommun Jockis, så farmor var som barnvakt.

Så fort när Johanna hade somnat då Hissu tittade förlossningen på Kivinen Arenan som Antti livefilmade med multimediekameran. Hon trodde att det skulle bli en pojke men där hade hon fel trots den moderna ultraljudsfilmen. Hissu påstod envist att det är en liten gubbe i Annas mage. Hennes livmoder inte har sett pojkar förutom två gånger du Anders avlade Johanna och fick ytterligare en dotter. Nu när hon såg att det är en välmående tös, så vände hon kappan åt vinden och sa via mikrofon och trådlösa öronsnäcka till sonen: "Just detta jag stammade ju men ni lyssnade inte!" Då Antti skrattade: "Sicken mor!" Då Anna frågade medan hon låg i förlossningsstolen benen isär: "Vem är sicken mor, jag eller?" Då Antti: "Nää, det är din svärmor som är verkligen makalös!" Då Hissu storskrattade framför datorn så att hennes väldiga fläskiga bröst hoppade, bra att bröstet inte knockade henne.

Idag samtliga födslar i södra Tavastland sker i Jockis sjukhus eftersom Forssa sjukhuset har blivit alldeles för trång och gammalmodig. Forssa sjukhuset ligger stadsdel Kaarlo och har samma utseende som Vattula sjukhus, röd tegelbyggnad. Hela sjukhusområdet är sig lik Vattula sjukhusområdet. Förmodligen sjukhusbyggnaderna är byggda enligt samma ritningar. Bredvid sjukhuset det är Furbacken demenscentrum. Där finns också Daily Activity grupper.

Det planeras för fullt ett stor gemensamt sjukhus för Forssa och Jockis men några partier är mot sjukhusprojektet. Ett utbildningsbolag har planer att privatisera omsorgen för funktionshindrade.

Jockis sjukhus är äldre än Forssa sjukhuset och har ett typiskt sjukhus utseende; gula trevåningsbyggnader inne i inhägnat område. I ena sidan det är begravningsplats och i den andra sidan det är villaområde. Längst bakom det är barn- och ungdomspsykiatrin.

Barnet döptes till Jaana-Mari Kivinen som är ett slags kompromiss. Antti skulle ha velat döpa henne till Adolfinna men det ville inte Anna eftersom namnet skulle ha fört hennes tankar till några konstigheter. Jaana-Mari är ett bra traditionellt namn, eller hur, precis som Anna uttryckte det. Fortfarande i Finland nyblivna mammor får moderpaket som innehåller saker för barnskötseln. Nuförtiden moderpaketet ges i hela federationen. Det är en finsk uppfinning. Den svenska modellen det vill sägas Lagen om stöt och service finns också i hela federationen.

I sommar familjen flög till Vattula eftersom så det är smidigast med två ungar. Antti inte orkade köra bil eftersom han har tröttnat på den samma vägsträckan fast det är motorväg hela vägen. Om man skulle ta alternativa vägar då det skulle ha blivit längre körning och kosta mer. Den senaste tiden biogaspriset har gått rejält upp.

Det är bekvämt att flyga eftersom det går så snabbt. Till flygplatsen det är inte så långt heller; alldeles bakom Brandcars fabrik. Flygplatsen ägs gemensamt av Forssa och Jockis kommuner. Den är en reservflygplats för Helsingfors-Vanda flygplatsen. Från Forssa-Jockis flygplatsen det går flygtaxi dit man själv vill. Ju länge desto dyrare. Det kostar inte så farligt mycket att flyga till Vattula. Tåget skulle också ha varit ett bra alternativ men alltid det är roligare att flyga med småbarn.

Vattula flygplatsen ligger bakom ett gammalt industriområde, Stallbacken, där fanns tidigare Brandcars fabrik innan den flyttade till Forssa och det förorsakade mycket protester. Idag i Brandcars gamla lokaler det är fabrik för läsplattor och en flask- och spritmuseet. På området det planeras ett vetenskapscentrum och företagshotell så det nya namnförslaget skulle väcka uppmärksamhet.

Det var ett litet jetplan som familjen Kivinen flög med. Det var första gången för Johanna att flyga. Hon fick besöka i förarkabinen. Då mamma blev lite orolig eftersom den busiga dottern var inne i cockpiten, men som tur nog det hände inget. Just då hon var en snäll tös.

Nuförtiden det skulle inte behövas ha några piloter alls eftersom flygplanen är datorstyrda men för passagerarnas säkerhet det brukar finnas åtminstone en mänsklig pilot ifall det skulle hända något med autopiloten. Piloten får inte vara ensam inne i cockpiten utan där finns även flygvärdinnor eller flygvärdar. Inne i cockpiten finns kaffemaskiner och godislagret så att flygvärdarna vistas mycket i cockpiten. Piloten brukar hjälpa flygvärdar att servera kaffe och ibland spelar gitarr för passagerarna. Däremellan piloten kollar in i cockpiten att allting är som det ska. Mycket sällan det händer flygolyckor.

I Vattula Kivins hälsade på Annas mamma och hennes bröder. De hälsade också familjen Porilainen samt Anttis farbröder.

I höst Johanna började i lekskolan som ligger inom gångavstånd från hemmet och heter Lilla Gården. Bredvid lekskolan det är en fritidsgård, Stora Gården. Husen ser likadana ut, gula herrgårdslänkande trä hus. Bakom husen det är en stor gräsmatta där man kan sola och ha picknick. På Stora Gården det ordnas då och då pensionärs Rave som har blivit populärt nöje för gamla. I folkmun man brukar kalla Raveparty för Nitrodisko. Numera ungdomar är inte så intresserade av Rave. Det har blivit ett så kallat Facebook fenomen; då äldre kommer så ungdomar flyr. Många unga tycker att det är rena rama gamla gubbar och gummors nöje. Så har det också blivit.

Ungdomar brukar festa på diskoboxning; ett speciellt boxningsevenemang där man boxas med mycket mjuka handskar. Om motståndaren råkar vara av motsatta kön då man brukar pussa och krama mellan de mjuka slag. Discoboxning inte är så våldsam som det låter. Även discobowling är populärt bland ungdomar. Vanliga traditionella diskon har tappat ungdomars intresse just på grund av äldre diskos intresse. Vanlig bowling har också blivit mindre populärt medan golf har blivit verkligen poppis bland vanligt folk. Golf är inte längre rikemanssport fast fortfarande man känner sig mallig då man går till golfbanan. Bowling är fortfarande populärare i Finland än i övriga världen.

Johanna är mycket rastlös i lekskolan och nästan dagligen mamma och pappa hör klagomål. Hon är helt enkelt bedrövlig. På grund av rastlöshet och alla dessa vilda impulsgeringar hon får genomgå några psykologiska tester hos barn- och ungdomspsykiatri i Jockis. Bakom byggnaden det är Loimi ån som går genom Jockis och Forssa.

Bakom psykiatriska byggnaden det är en liten flod vik som är hälften grävt. Andra sidan av viken ligger den gamla Jockis, Leriö eftersom stadsdelen ser ut som ett brätte.

Alldeles bakom psykiatrien det är grävda flodändan som har namngetts till Vassens ända eftersom på stränderna det växer mycket vass. Man skapade denna flod vik för att undvika eventuella floder.

Vid mynning till Vassända det är småbåtshamn. Den nya Jockis ligger på samma sida av floden som sjukhusområdet, det vill sägas på den östra sidan. Från Vassända det går en kanal till den naturliga Loimi ån. Nuförtiden hos psykiatrien man får papiljott liknande trådlösa givare på huvudet så att psykiatriker ser från datorskärm att vad patienten tänker och hur hjärnverksamheten mår. Just därför det hela hemligstämplas eftersom samtliga människors tankar är mycket privata. Inte ens anhöriga får reda på patientens tankar.

Nu psykiatriker i Johannas fall såg många konstiga parallella kurvor och fyrsiffriga tal samt koordinat liknande tecken. Psykiatriker kollade för säkerhets skull om det är koordinater. Jajamänsan, det är det. Koordinater pekar västerut. I väst det finns två punkter, den ena finns nedanför Väneren i Skandinavien och den andra i South Dakota i USA.

Sedan det kom en gul rektangel mitt i skärmen med mörkblå text; No Access... Psykiatriker förstod ingenting att varför lilla Johanna tänker på Skandinavien och South Dakota samt vad är detta konstiga meddelande för något?

Psykiatrikern testade monitorn om den har blivit trasig men den verkade fungera som den skulle. Det verkar att Johannas huvudknopp skickar sådana kryptiska informationer samt sådana mystiska koordinater. Psykiatrikerna bara ruskade huvuden och förstod ingenting. Det är något konstigt med denna lilla blonda långhåriga flickan. Annars hon verkar vara helt samhällsduglig men vad i sjutton är dessa konstiga signaler? Det är minsann inte bra för psykiatrikers yrkesstolthet. Man förstår i alla fall hennes rastlöshet i lekskolan men inte dessa konstiga hjärninformationer.

Hela familjen är med hos psykiatrien och detta liknar på ett polisförhör. Istället för snutar det är byråkratiska och auktoritära psykiatriker och psykologer som försöker testa hennes hjärnverksamhet.

Man testade även föräldrars och lillasysters hjärnor. Dessa lät normalt förutom även dem har fyrsiffriga nummerkombinationer men inga koordinater eller felmeddelanden så varför Johannas hjärna ger sådana information, precis som psykiatriker funderade. Man berättade ingenting om detta till föräldrar för att de inte skulle bli oroliga. De blev lite oroliga eftersom flera personer kollade dataskärmen och ruskade huvuden samt det togs hjärnfilm av hela familjen.

På grund av dessa kryptiska tal psykiatrikerna inte kunde ge någon annan diagnos än att Johanna är lite grann funktionshindrat. Då Anna och Antti fick en lite chock eftersom ordet funktionshinder är tabu i familjen. De var tvungna nicka för att bekräfta diagnosen för att inte skulle bli stämplat som intoleranta. Antti och Anna ska i fortsättningen behandla dottern som om hon inte skulle ha några besvär. De ska inte kalla henne för funktionshindrat. Ordet funktionshindrat är ett riktigt svärord inom familjen.

På grund av rastlöshet hon fick byta lekskolan. Den nya lekskolan heter Västäräkki och ligger också i Estbacka eller rättare sagt på gränsen mellan stadsdelarna Sandbo och Estbacka, alldeles bakom köpcenter. Gatan heter Tessugatan som börjar från Slätthöjdsvägen och slutar till fyrvägsstoppet i korsningen av Sandbovägen och Pulsarevägen. Tessugatan fortsätter in i Pulsarevägen där gatan svänger åt höger och vänster. Bakom lekskolan det är småindustri- och handelsområde Zumila. Närmast det är en avlång byggnad med lågprisbutik för kläder som är alla arbetarkvinnors favoritbutik.

Namnet Zumila kommer från en busnesstorpet där en lokal affärsman bodde innan han fick villatomt för affärsmannahuset. Torpet låg lite västerut, på västra Eurola som revs då man började bygga stadsdel Kaarlo och sedan man namngav småindustri- och handelsområde till Zumila. Troligen affärsmannen hette Zumila som efternamn. Idag platsen där torpet låg, ligger stora höghuslängor som kallas för Zumba-husen.

Officiellt kvarteret heter sädesbinge. Runt västra Eurola det går vägen Fodervägen, på kartan vägen ser ut som en stor båge som ansluts i båda ändrar till Jordmannavägen som går genom Eurola mellan Lexus och Nya Tammelavägen. Bakom T-korsning av Jordmannavägen och Nya Tammelavägen det är tågbanebroms och stadsdel Zumila.

Från Fodervägen det går en återvändsgränd västerut. Vägen slutar till riksväg 2:an som går genom Forssa och ansluts till riksväg 10:an. Det planeras en ny dragning av riksvägtvåan för att få bort all tungtrafik från Gamla Tammelavägen. Kanske det borde byggas en förbifartsled.

Leksolan Västäräkki är en röd enplansbyggnad med fyra vingar så att uppifrån sett byggnaden ser ut som bokstaven H.

Även i den nya leksolan Johanna är rastlös och springer överallt. Hon springer i alla vingar och pillade på allt. Hon har kikat in i rökrummet där pedagoger brukar ta bloss. Numera det är sällsynt att det finns rökrum men det verkar att på Västäräkki leksolan det finns stenhårda rökare av e-cigarett. Flesta är manliga lekskolepedagoger men det finns några kvinnliga. I den förra leksolan hon klättrade på brandstegen så att pedagoger hade jämt hjärtat uppe i halsen.

Hennes lekskolegrupp var på andra våning. Nu i den nya leksolan hon inte kan klättra på brandstegen så det är säkrare omgivning.

En gång i veckan det kommer sagofarbror Aarne Huokuniemi för att läsa sagor för henne och då hon är som en liten ängel, men så fort när Aarne har gått då hon är i farten igen och pillar på allt. Ingen får vara ifred från hennes pilliga fingrar. Hur i sjutton en liten flicka kan vara så snabb, precis som pedagoger brukar dagligen säga.

Man började misstänka att kanske hennes rastlöshet beror på främmande dialekt.

Nuförtiden tavastländsk dialekt har annorlunda ord än kajanaländska samt ett susande läte medan kajanaländska låter mer avslappat som om man skulle gäspa.

Det är därför pedagoger kontaktade sagofarbror Aarne eftersom han kan flytande kajanaländska.

Då och då den svartkorthåriga assisterande pedagog Kari brukar ta en promenad med henne för att andra barn skulle få vara ifred. Han är äldst av pedagoger och vet exakt hur man sätter busiga ungar i ordning. Ofta han brukar leka barnen draken lekar att hur den hemska draken skulle bränna upp huset.

Kari och Johanna brukar oftast promenera hos honom för att kolla posten samt tillaga lunch för hans tonårige son. Familjen Alizad bor på samma område i en radhuslänga, granne med stadsdelsskolan. Skolan är spritt sig på brett område så att låg-, mellan- och högstadiet finns i egna byggnader.

Lågstadiet finns i en enplansbyggnad medan mellan-, och högstadiet har två våningar.

Högstadietbyggnad är nyast och är gul tegelbyggnad med tre flyglar i rad.

Karis son brukar ofta luncha hemma eftersom skolan ligger så nära och inte gillar skolmaten. Mellan radhuslängorna och skolområdet det är Slätthöjdsvägen som börjar från tågbron i söder och slutar till Estbacka servicehemmet i nordväst, där paret Ankeinen bor. Där Inkeri och Bjarne har roligt eftersom på boende bor en lustig man iklädd i trasig nätteröja och brukar jämt babbla om knackkorv problemet. Även Inkeri brukar ofta busa med sin knarrande röst.

Pedagogen Kari har en liten kopparfärgat nöjesrobot som är ungefär som en cigarettask så att den ryms i fickan.

Häromdagen Johanna pekade nöjesroboten och skrattade: "Titta, metallskrot!" då Kari fnös: "Nej, den är inget metallskrot utan en nöjesrobot, din Szabo!" Johanna bara skrattade ljuvligt. Hon gillar sådana tuffa svar men det ska inte vara för anklagande utan det ska vara lite humoristisk klang. Ordet Szabo är en av moderna tavastländska lånord som betyder ungefär samma som din dumbom. Alla dessa svar och repliker som hon hör, fastnar i hennes elefantminne och i framtiden det blir mängder av lustiga skrönor men vi inte går före i handling. Idag hon inte kan skriva eller läsa. Hon är måttligt pratsam och lite grann stammar men inte så farligt mycket.

En dag när Karis son kom hem för att kaka, så på någon konstig anledning Johanna försökte hålla ytterdörren så att pojken inte kunde komma in men det var lekande lätt öppna dörren eftersom en liten loppa höll mot. Pojken kom in och låste henne i ett skåp och sedan gick i köket där pappa lagade revbensspjäll med klyftpotatis.

Kari undrade att vart hon tog vägen, då sonen låtsas gäspade: "Menar du den där blonda loppa som gick ut?" Då Kari sprang ut för att leta henne eftersom han har ansvar för sina skötebarn. Så fort när han hade gått ut så pojken öppnade skåpdörren i hallen och luggade henne så att hon började gråta. Sedan han stängde igen skåpdörren och gick tillbaka i köket för att äta och samtidigt läste tidskriftsläsplatta *Viikkorevvy* som familjen hade prenumererat. Lite senare kom Kari in och var nära nervsammanbrott eftersom ett av förskolebarnen har försvunnit och detta kan betyda slutet för hans långa pedagogkarriär. Han hörde gråt från skåpet i hallen och öppnade dörren. Då Johanna sprang gråtande ut. Kari gissade att det måste vara sonens gärning och blev rasande arg. Sonen fick som straff själv värma upp maten.

Johanna slutade gråta då hon hörde pedagogen dåna till sin son. Hon hörde ordet *helvetti* lite annorlunda uttalat som mamma och pappa brukar säga. Hon inte vet vad ordet betyder men hon vet att man är mycket arg då man säger ordet.

Kari gav till Johanna som ersättning en blå godispåse. På påsen det står; Fazer Gottepåse som innehåller skumgummi svampar, vingummifiskar och godisnallar. Johanna tackade för godispåsen eftersom hon har uppfostrats så att man alltid ska tacka det som man får.

Häromdagen när de åter promenerade så plötsligt Johanna fick en konstig ful idé och spottade en äcklig slemklump på pedagogen. Då Kari spottade tillbaka för att hon skulle känna hur det känns. Johanna hade på sig en grön sammetsjacka med pälskrage. Efteråt hon inte längre gillade jackan eftersom hon fick associationer till spottande. Hon fick en ny jacka, ljusblå nylonjacka. Lillasyster får arva den gröna sammetsjackan då hon är lite större.

Dagligen Anna och Antti hör klagomål från lekskolan och får åtskilliga gånger sitta hos barn- och ungdomspsykiatri i Jockis. Utforskningsresultaten visar att Johannas hjärnverksamhet är någorlunda normal trots dessa kryptiska meddelanden.

Psykiatriker fattar ingenting att varför hon är så vild och rastlös i lekskolan men här på psykiatri hon är lugn som en filbunke. De misstänker att kanske mamma och pappa är för stränga mot henne och därför hennes kropp undersöktes om det skulle vara tecken av kroppslig aga. Det fanns inga tecken av aga fast då och då pappa brukar slå henne med ett skinnbälte på rumpan men skinkfläsket skyddar henne. Barnaga inte är längre så förbjudet som flera år sedan. Man var tvungen tillåta aga sina barn för att våldet i samhället skulle minska. Den fria uppfostran har inte hjälpt något, bara förvärrat så att barnen har tappat respekt på pedagoger, myndigheter och föräldrar.

Psykiatriker och läkarna undersökte Johanna om mamma och pappa skulle vara orimligt hårda men det fanns inga belegg på detta.

Huvudsaken är att hon är någorlunda samhällsduglig. Man planerade för henne amfetaminkur men det blev inget eftersom hon själv ifrågasatte amfetaminet fast hon inte ens vet vad är detta för något.

Hon frågade att hurdan hon då skulle bli om hon skulle börja kaka massa amfetamin. Även då psykiatriker ruskade huvuden. Då farmor Hissu hade hört om detta så hon tyckte att det var bra sagt.

Hissu och Oskari brukar kalla auktoritära myndigheter och tjänstemän för ihilister. Det är familjens insiderslangord. Såklart Antti och Anna försöker inte använda ordet då barnen är i höravstånd för att de inte skulle börja kalla okända människor för ihilister. Speciellt oroliga de är om lilla Johanna skulle höra ordet och kalla lekskolepedagoger för ihilister. Då det skulle vara stor risk att det skulle bli ännu mer jobbiga psykologsamtal och kanske hon skulle hamna i uppfostringsanstalt. Den närmaste finns i Hangö södra udde. Johanna fick två reservdiagnoser; CVI och ADHD Super. Läkarna och psykiatriker har fått reda på att i Norden det finns en annan jämnårig tjej som har precis samma reservdiagnos som också har likadant konstigt budskap i hjärnfilmen. Även i den avlägsna Minnesota i USA det finns en jämnårig pojke som har också samma mystiska hjärnmeddelande. Johanna fick också en diagnos till nämligen CAU - Cerebral Audio som betyder att hon har problem med ljudnivån medan hon pratar. Hon har bra hörsel men ändå pratar nästan skrikande.

Mamma kan styrka att hon inte är döv, nämligen när hon skulle ta en kopp kaffedryck så lilla Johanna hör detta lilla ljud ända till lekrummet och ropar: "Mamma, ge mig kaffe!" Knappast Johanna har CVI - Cerebral Visual heller, det vill sägas dövblindhet, eftersom hon hör så tydligt när mamma håller kaffedryck i koppen samt ser olika saker i lekskolan och börjar pilla, speciellt hon ser varenda knapp som drar hennes lilla fingrar till att trycka.

Istället för amfetamin Johanna fick snygga glasögon med bruna bågar eftersom i hennes högra öga det finns brytningsfel. Med högra ögat hon ser allting dimmigt men inte så dåligt att hon skulle behöva den vita kappen. Det var svårt att ställa den rätta diagnosen om synen eftersom ögonläkaren hade svårigheter veta om hon bara busade eller helt enkelt hon ser dålig. Läkaren visade fyrkantiga figurer som hade en öppning åt olika håll. Dessa kallades för parkeringsplatser att hur inkommer far. I början Johanna använde flitigt sina glasögon men sedan hon började ha sina brillor bara i lekskolan. Ingen vet varför hon minskade glasögonanvändandet. Det vet inte ens hon själv. Det kan bero på en reklamfilm på tv där en dubbelgångare hade likadana glasögon så något sätt Johanna blev chockat om sin dubbelgångare.

Johanna hade också svårt att säga R och S. Esset hon lärde säga i bilen strax efter ett besök hos logopeden då mamma bad henne säga Sauna, och det blev ett fint susande fräsande Sauna med ett stort fin S-ljud så att mamma blev sugen basta.

Hemma hon satte på bastu, som finns i ett litet källarum. Inne i bastun Anna sjöng medan hon bastade med björkkvist: "Flickan bastar och skriker!"

Nu när Johanna lärde säga S så det började intensiva R övning. Som övningsmening användes; *Ärrän kierrän orren ympäri*. I så småningom hon lärde sig säga även R. Hon såsom föräldrarna inte kan ana hur mycket lilla dotter kommer att lära sig, inte så mycket i skolan utan blir självlärd.

En sommar i Vattula när Johanna var med sin pappa i glassbaren så hon såg en flintskalligman. Efter glassen utanför baren hon viskade till pappa att det var en cool man med detektivflint. Efteråt Antti och Anna undrade på att hur i sjutton hon kunde hålla sig tyst inne baren och inte säga högt då mannen var på höravståndet. Detta vittnar att lilla Johanna trots allt är mycket smart det vill sägas ingen gumse.

Annas yngsta broder, Matias, flyttade till Forssa eftersom även han tröttnade bo i den kalla lilla Vattula. Han flyttade hos sin systers familj eftersom de har en extra rum med röda tapeter, röda rummet, precis som man kallar rummet för.

Början av decenniet Matias bror, Eeka, bodde några månader i Forssa och även han bodde hos Anna och Antti. Han flyttade tillbaka till Vattula då det blev dags för lumpen.

Vattula närmaste garnison ligger fortfarande i Kajana. Eeka var hela tiden inskriven i Vattula fast han bodde hos sin syster i Forssa. Han bara ville pröva på att hurdan det är att bo i Tavastland. Om han skulle ha varit inskriven i Forssa så han skulle ha fått utföra militärtjänst på Nylands brigad i Dragsvik. Så fort han hade kommit tillbaka till Vattula så han berättade till brodern Matias att i Forssa det finns jävligt goda tjejer som är så bra på att suga att de kan starta en bil via avgasröret.

Matias blev nyfiken på tavastländska brudar och flyttade dit. Han inskrev sig i Forssa eftersom han redan har gått lumpen. Matias brukar ofta på fredagskvällar ragga tjejer på stan.

Han kallar läckra brudar för *skinn* och *Köllykkä*. Då han ska på stan så han säger att han åker till stan för att spana skinn. Detta blev fort en av Kivinens och Matias insiderslangord.

Matias måste hålla låst rumsdörren för att Johanna inte skulle gå in och pilla hans fina och dyra stereoapparater. I rummet han också har en server för att han kunde ladda bilder och videos på släkten Karjalainens videosajt, *Karjaruutu*.

Johanna och Matias började ta kvällspromenader och samtidigt leka med hennes radiostyrda flygplan på Estbacka idrottsplatsen. Matias är en riktig flygplansgalen och har haft en liten enmansflygplan i Vattula som han sålde i samband med flytten för att få extra cash. Pengar trivs inte i Matias Karjalainens plånbok.

Nu i Forssa han funderar köpa ett flygplan men dessvärre här i Tavastland flygplan är dyrare än i Kajaland. Han kunde också hyra ett flygplan och gå med i flygklubben som finns på Forssa-Jokioinen flygplatsen. Flygklubben har ett flygledartornliknande klubbhus med automatkafé. Dit får vem som helst komma och fika.

Häromkvällen när Johanna och Matias var på väg hem från idrottsplatsen och passerade automatkiosken My Way, som kallas i folkmun för trappkiosken, så en okänd man grejade någonting i sin bil som var parkerad framför kiosken. Plötsligt Johanna slängde dörren rakt mot mannen. Då hördes det massa svordomar från bilen och Matias tog systerdotter på handen och sprang från platsen för att den stackars mannen inte skulle börja klaga till honom. Vem vet mannen skulle ha trodd att det var han som slängde dörren så han skulle ha knackat ut tänder. Mannen verkade vara kroppsbyggare och därför Matias blev skrajsen fast även han har stora muskler eftersom han har tidigare jobbat på den frivilliga brandkåren i Vattula och därefter som lastbilschaufför hos Brings.

Här i Forssa han fick arbete från Brandcar som däckkontrollant. Hans arbetsplats finns nere i däckgropen så att bilkarosser kommer ovanför honom så att det bara är montera moderna massiva däck som börjar vara standard i samtliga bilar för att slippa få punkteringar. Matias Karjalainen har hört rykten om aggressiva tavastländska kroppsbyggare. I Vattula det sprids rykten om en dopingpreparatförmedlare som bor i Forssa och förmedlar doping till elitidrottare i hela Norden.

Lilla Jaana-Mari är mycket lugnare än stora system. Ofta på lördagsmorgnarna systrarna brukar leka tillsammans. Då Johanna brukar köra med sin röda trehjuliga cykel och Jaana-Mari kör med en motorcykel i plast med fyra röda hjul. Motorcykeln Johanna fick som julklapp då hon var två år och vågade inte åka med sin plast hoj. Såklart motorcykeln har ingen riktig motor utan den är bara en leksak så barnen får själv brumma och inbilla att den skulle vara en riktig båge. Även den trehjuliga cykeln är en julklapp då hon var tre år. En gång när hon cyklade i köket och hade nyckelkortsknippan i mun så plötsligt en av nyckelkorten fastnade mellan tänder så att hon började böla. Mamma och pappa kunde lossa nyckelkortet. Sådan tur varken kortet eller tänder blev skadade.

Ofta på lördagsmorgnarna Jaana-Mari brukar ha på sig en svart-blå-vitt randig T-tröja som Johanna brukar på någon anledning kalla för tröjan för tanter som kan bero på att ofta de brukar leka leken tanten Monika. De inbillar att Monika är en hemsk gangsterbrud och givetvis i denna roll är Johanna själv och lillasyster är som en torped. Systrarna Kivinen också brukar leka katamaranlekar med sina sängar. De inbillar att sängarna skulle vara stora katamaraner. Jaana-Maris säng fick namnet Jet Koipila2. Givetvis Johannas säng heter Jet Koipila1.

Eftersom äldsta dotter gillar mycket att pilla olika saker och ting, så en dag hon fick följa med pappa att bryta sig in i en återvinningscentral utanför stan för att leta efter någon lämplig elektronikskrot för att hon kunde pilla på det istället för andra saker. I pappas farhågor hon skulle börja pilla dataservern och sedan alla fina minnen skulle vara i fara. I för sig dataservern säkerhetskopierar allt till den stora servern hos Oskari och Hissu men ändå det vore tråkigt om Anttis och Annas familjeserver skulle gå sönder. Många gånger lilla Johanna har varit nära börja pilla servern men sådan tur att föräldrarna har stoppat henne i tid men tänk om de skulle missa det och hon skulle skrota hela apparaten. Antti och Anna är också rädda om dottern skulle pilla på Matias fina och dyra musikspelare av det gamla hederliga märket Akai.

Nu när hon i pappas sällskap bröt in i återvinningscentralen så hon fick själv välja det som hon ville ha. Det var midnatt och Johanna var trött men orkade trots allt gå efter pappa genom den dystra granskogen. Visst kunde pappa ha köpt en begagnad dator men en arbetarfamilj har begränsat ekonomi. Återvinningscentralen ligger söder om Forssa, bakom naturskyddsområde Torronsuo. Östra delar är numera bebyggda det mesta med villor och radhus. Området tillhör i Forssa kommun och är en liten landsbygds samhälle.

Granskogen där Antti och lilla Johanna strövade i är delvis sumpmark så det gällde hoppa över de värsta kärrögon. De gick in bakifrån eftersom där inte finns några bevakningskameror eller vaktrobotar. Det har Antti utforskat på dagtid då han på låtsas lämnade in skräp. Återvinningscentralen är omringats med staket. Antti hade med sig bultsax och klippte hål i stängsel. Strax innan för det är en liten träbarack för elektronikskrot. Antti klippte av hänglåset i dörren. Där inne på bordet, mitt i denna lilla röda dammiga baracken, det låg precis som i beställning en gammal platt RDS-radio. Han frågade henne om den är intressant. Hon svarade att den ser häftig ut så han tog apparaten under armen och gick ut och samma väg tillbaka till bilen. Sådan tur det inte fanns några tjuvlarm eller vaktrobotar längre fram på återvinningsområde. Ändå han var mycket försiktig och tyst för att det inte skulle komma ljud i fall någon skulle vara på närheten. Tänk om dottern skulle börja väsnas och sedan det skulle komma eventuella vakter men en gångs skull hon var tyst. I all sannerligen även hon var lite rädd och inte vågade säga ett pip.

Bilen stod parkerat på en rastplats bakom en skogsdunge mellan återvinningscentralen och obemannade rastplatsen. På rastplatsen det är en informationskarta över Torronsuo naturskyddsområde. För säkerhets skull han hade täckt nummerskyltar med svarta plaster. Han körde lite bit från platsen och tog av platen i fall man skulle möta en polispatrull.

Johanna tyckte att det var obehagligt att bryta sig in i baracken och speciellt skrämmande var den dystra skogsdungen där hon var nära trampa på något otäckt som liknade på en vidöppen råttkäft. Antti såg det och sa: "Fy fan, trampa inte på det, fan, vad är det för något?" Han var livrädd om hon skulle ha trotsat och trampat på det, kanske det en levande råtta som skulle ha fastnat i foten. En gångs skull hon var lydig.

Norr om Torronsuo det är mystisk skogsväg. Längre sedan på 1800-talet en skolklass hade upptäckt där ett silver eller svart självkörande kärra. Från kärran det hade kommit ut en ung man iklädd i konstiga kläder. Denna konstiga och mystiska händelse blev antecknat och många decennier senare man förstod att det var en sportbil långt innan bilen uppfanns. Därför den korta skogsvägen namngavs till mystisk skogsväg.

Antti passerade den mystiska skogsvägen. Han såg inte skylten eftersom den inte är belyst och det är mörkt ute. Kanske man kunde kolla någon annan dag istället, tänkte han.

Hemma Antti testade den gamla platta radion att den är säker för en leksak. Apparaten fungerade någorlunda men det är bäst att inte använda eftersom den kommer från återvinningen. Han klippte av sladden för att dottern inte skulle sätt den i väggen och få krulligt hår. Egentligen det skulle inte ha hörts någonting eftersom numera samtliga radiostationer finns enbart i DAB-nätet. Bara vissa radioamatörer sänder i forna FM-nätet men knappast ett sådant snack skulle intressera en liten 6-7åriga flicka.

Just nu det finns ett lagförslag i Europaparlamentet att tillåta amatörradiosändningar på den gamla FM-nätet. Detta skulle gynna yttrandefriheten.

I DAB-nätet det finns de officiella radiostationerna som till exempel Public service och kommersiella kanaler. Dit vill man inte släppa vanliga människor att babbla om sina funderingar. FM-nätet vore ett perfekt plats för folkets egna radiostationer. Några delstater i Centraleuropa redan har legaliserat amatörradiosändningar på FM-nätet.

Det tog inte lång tid när denna gamla radioapparat var i tusen bitar när Johanna hade skruvat och bankat med en liten hammare. Till slut det var bara skalet kvar. I skalet hon gjorde ett dockhem för sina minsta minidockor med märket Big Jill. Johanna har lätt göra egna leksaker tack vare sin livfulla fantasi men hon är inte bra på att bygga saker av byggsatser eftersom hon har dålig koncentrationsförmåga. Däremot hon lätt hittar på ny användning till olika saker som till exempel dessa radioskal.

Häromdagen när Johanna var tillsammans med kusin Janette i trädgården så plötsligt Janette hittade fiskrens avfall vid tomtgränsen. Det är farfars fiskrens.

Oskari är en storfiskare och har nyligen köpt en sommarstuga i Pargas. Där stugan ligger idag har en gång i tiden varit Eklunds hemman. Nils Eklund odlade julstjärnor i enorma växthus. Hans son, Stig, gifte sig med en kajanaländsk läkare. Då de skulle börja sin bröllopsresa så de råkade krocka med ett rattfylllo och Stig blev förlamad från naveln nedåt så han hamnade i rullstol. Allt detta hände länge sedan på 1990-talet.

Idag, 2020-talet, Eklunds hemman har minskats men deras växthus står kvar och odlar fortfarande julstjärnor till försäljning. Norr om växthusen ligger Oskaris och Hissus sommarstuga av gult tegel. På taket det är solpaneler så att elektriciteten blir extra billig. Bakom stugan Oskari byggde ett automatiskt datorstyrt fiskrökeri. Till stranden det är en brant backe. I backen, genom lövskog, det slingrar en smal stig. Nere på stranden Oskari har en orange fiberbåt. Viken heter Tandbroviken som slutar vid Oskaris båtplats. Mynningen till Tandbroviken det är konstgjorda ön Nova ön som är ett naturskyddsområde med massor av get som får helt fritt beta på den lilla Nova ön. Ön ligger mitt i mynningen till Tandbroviken. Andra sidan av ön det är Eklunds hamn för julstjärnor. Fraktbåtar hämtar julstjärnor till olika håll. Så här visat man har minskat lastbilstrafik.

Janette tog upp fiskhuvudet och började jaga Johanna, som sprang i fullpanik till trapphuset i grannhuset. Hysteriskt hon tryckte på den närmaste dörrklockan. Sådan tur att i lägenheten det inte fanns någon hemma, annars hon skulle ha fått ge en bra förklaring att varför hon pustar så där visat. Om en timme hon vågade komma tillbaka till egna tomten. Såklart Janette skrattade ljuvligt att kusin blev panikslagen av ett litet fiskhuvud. Hon själv har i sin lekrumshylla gäddtänder. Johanna har en obegriplig fiskskräck. Hon själv inte vet varifrån kommer fiskfobin. Ibland hon har ätit mammas fisksoppa men på någon konstig anledning hon blev hysterisk av det lilla huvudet av en abborre, siklöja eller någon annan små fisk. Johanna inte kan skilja fisksoppa och potatissoppa.

Häromkvällen fiskskräcken förvärrades då hon var nere i källare för att hjälpa pappa rena fisk som farfar hade fiskat. Pappa la en hel strömming framför henne. Hon satt på tröskel till tvättstugan och tittade medan pappa rensade större fiskar, gäddor och lax. Hon tittade hur pappa rensar fisk så hon kunde rensa den lilla strömming men det blev inget av med det när plötsligt en stor levande gädda greppade honom på tummen. Fisken fanns i en vattenfylld hink för att fisken skulle vara så färsk som möjligt. Kanske även den lilla strömmingen vara halvledande fast den inte sprattlade. Hon vågade inte ens röra strömmingen. Hon började skrika som grisen på slakteriet: "ÄÄH, fisken äter upp pappan!" som hördes ända till andra våningen så mamma rusade ner till källaren för att se vilken sorts mördar mörtén härjar i källaren. Nere i källaren hon suckade för lättnad när hon såg en stor gädda ligga på betonggolvet och make letade efter plåster i förbandslådan medan han höll den blödande tummen. Dottern grät full av panik. Johanna vågade inte ens snudda fiskens stjärtfena. Fiskskräcken blev värre så att hon slutade äta fisksoppa. Bara fiskpinnar hon kan tänka sig äta och då hon babblar att det inte är riktiga fiskar utan fiskpinnar simmar i sjön.

Denna fisk kalabaliken inträffade i en stor tvättstuga mitt i huset. Vänster om tvättstugan det är värmecentral, dit går fjärrvärmeledning. Vänster om värmecentralen det är en liten bastu, alldeles för liten enligt Antti och Vernerer så de har planer att bygga en bastu i tvättstugan istället och flytta tvättstugan till basturummet. I den större rum det skulle få plats en elektrisk badbalja. Kivins hade en badbalja i Vattula. Senast de badade i en sådan hos Oskari och Hissu i Loimo. I Oskaris nuvarande hus det finns en bastu men ingen badbalja. Motom det nuvarande lilla basturummet det är torkrummet så det vore praktiskt att byta rum med bastu och tvättstuga. Höger om tvättstugan det är två snickeriverkstäder; ena verkstad för Antti och den andra för Vernerer.

Häromkvällen när Anna var i kvällsskift så Antti var med barnen i källaren för att fräscha upp skåpdörrar i köket. Skåpdörrar är blåa. Han bestämde sig att måla till orangea. Brandgul är en modfärg. Medan han målade så dottrarna lekte med Janette i källarkorridoren. Plötsligt Jaana-Mari tog fram en bräda med ett stort järn spik på mitten och sa: "Hoppa baby hoppa!" Janette hoppade rakt på järn spiken och började skrika då spiken gick nästan genom foten. Jaana-Mari blev rädd och började gråta. Antti kom fram och tröstade att det inte är hennes fel utan Janette ska skylla sig själv eftersom hon var så korkat och hoppade på den tydliga spiken utan att tänka. Antti tog fram förbandslådan och svepte gasbinda rund brorsdotters fot.

Några veckors tid Janette gick med hjälp av en tråkapp för att stödja foten och sedan foten var så bra att hon kunde spela fotboll och springa. Hon gillar sparka boll men inte är med i något fotbollslag.

Om några månader Antti och Vernerri började renovera källaren och bytte rum med bastu och tvättstuga. Såklart Oskari, en riktig renoveringstokig, var med och hjälpte söner att bygga bastu. Oskari har hjärtfel och fick ta flera stycken hjärtmedicin eftersom han är för ivrig och stressar sig för mycket. Till slut det blev en fin bastu. Oskari och Hissu började basta i den nya bastu eftersom där finns den härliga badbaljan. Johanna fick uppgift att ringa till farfar och farmor. Hon lärde snabbt hur man använder den beigea mobiltelefonen av märke Jolla K.

Johanna tyckte att det var otäckt under bastubrits eftersom just där låg gäddan greppade i pappas tumme. Hon har enormt bra minne. Mamma och pappa hoppas att hon åtminstone skulle komma ihåg att uppföra sig som folk så att man slipper springa jämt hos psykiatrin i Jockis.

En kväll när Johanna och Janette nyligen hade köpt lösgodis från trappkiosken och sedan i hemma i trädgården flickorna tävlade att vem som klarar äta godisen snabbast. Vinnaren blev inte Johanna eftersom en grön trekantig vingummigodis fastnade i halsen. Hon harklade tills hon började kippa efter andan eftersom godiset hamnade i luftstrupen. Johanna svimmade och föll ner på den svagt sluttande trappan till sandlådan. Janette blev rädd och sprang in för att hämta hjälp. Antti och Vernerri sprang ut. Vernerri lyfte upp Johanna på fötter så att hon var huvudet nedåt. Antti slog lätta slag på ryggen. Snart den gröna triangelgodisen kom ut och Johanna kvickade till. Hon sa att aldrig mer hon ska äta den där hemska triangelgodisen. Janette berättade att godiset heter Aglin. Såklart Antti och Vernerri skakade sig eftersom de blev chockade men sådan tur det hela slutade lyckligt.

Egentligen Johanna ogillar vingummigodis eftersom dessa smakar konstigt. Däremot hon gillar choklad fast hon blir svettig av choklad. Det verkar att hon har chokladallergi. Hon själv säger att svetten är chokladfyllan.

Häromkvällen medan pappa tog tupplur på soffan i vardagsrummet så Johanna ritade i samma rum. Hon har en ritplatta. Man ritar med en pennliknande pinne och sedan teckning sparas automatiskt i ritplattans minne som sedan man kan lägga ut på nätet eller skriva ut på pappret. Johannas ritplatta innehåller massor av teckningar, typiska barnstil som till exempel hus, träd, blommor och halvcirkelformad sol i ena övre hörn. Plötsligt Johanna fick en konstig idé att klä av sig naken. Hon gick till köket och öppnade kökshurtsen med bestick och en laseruppskärare för matlagning. Hon tänkte ta laseruppskäraren med brunt träskaft med guldfärgade nitar men då plötsligt hon hörde en inre röst säga: "Stoppa Jee, ta inte upp den, gå och klä upp dig igen!" Hon vaknade upp från ett transliknande tillstånd och rodnade. Hon gick tillbaka i vardagsrummet och klädde upp sig innan pappa skulle vakna. Sedan hon fortsatte rita.

Hon förstod inte varför hon helt plötsligt klädde av sig naken och känner kalla kårar i sin rygg om pappa skulle ha vaknat och sett henne gå naken i köket. Då skulle hon ha fått ge en bra förklaring. Hon fattar inte varför hon gjorde så. Efteråt hon började fantisera att vad skulle ha hänt om hon skulle ha tagit laseruppskäraren? Kanske det skulle ha blivit sår så att tarmarna skulle ha kommit ut, tänkte hon. Hon undrar också den konstiga inre ekande mansrösten. Kanske det var skaparen som vill skydda henne, tänkte den 6-7åriga Johanna Kivinen.

Antti sov på soffan i vardagsrummet så han såg hemska mardröm där dottrarna börjar leka med laseruppskärare så att deras bukar öppnas. Han vaknade och såg Johanna rita lugn och fint vid soffbordet. Han gick till köket för att kolla att allting var som det skulle. Det var fint förutom kökshurtsen var öppet. Han är säker att han hade stängt lådan efter kvällsmaten. Han stängde lådan och bestämde sig skaffa kodlås. Vem vet mardrömmen var ett slags förvarning från högre makter. Han bestämde sig imorgon sno från jobbet elektronik till kodlåsen. Ingen idé köpa det när man kan sno det, tänkte Antti Kivinen. Han och Vernerri brukar kalla arbetsplatsstölder för extra pris på E-Store. Järnhandel E-Store ligger på Kardanvägen, mellan Tallila och Estbacka. Den södra delen Kardanvägen heter Skogstorp småindustri- och handelsområde. Vägen slutar till vändplatsen. Där finns bland annat tennishall och en liten park som skiljer Skogstorp och Estbacka. Andra sidan av parken det är höghusvarteret *Puro-Onnela*.

Den norra delen av Kardanvägen tillhör i stadsdel, Halvorna. Där finns bland annat Brandcars panelfabrik. Halvorna är en stor stadsdel med småindustrier och villor. Villorna finns i östra delen medan företag finns i den västra delen.

Visst familjen Kivinen handlar på riktigt på E-store men vissa saker Antti och Vernerer snor från jobbet. Lågprisjärnhandel E-Store kommer från Esbo och det ursprungliga namnet är *Espoo Store*.

Anna brukar ofta göra små praktiska skämt på jobbet genom att ta med sig små halvtomma spritflaskor som hon ställer i smyg på bordet i grannavdelningen för att få skratta då cheferna börjar undra att vem har tagit sprit till jobbet.

Denna vecka han jobbar i morgonskift. Anna Jobbar i kvällsskift. Detta för att barnen skulle slippa köras hos dagmamma. Då Johanna var två år gammal så man försökte lämna henne hos dagmamma under skiftbyte men det gick inte alls, nämligen hon bölade hela tiden så Anna och Antti bestämde sig börja morgon och kvällsskift varannan vecka för att hon skulle slippa vara hos dagmamma.

Antti satte sig ner i fåtöljen i vardagsrummet för att koppla av och samtidigt planera hur han kunde bygga praktiska kodlåssystemet. Han satte på teven. På den paneuropeiska TV1 det pågick den populära samhällsmagasin Europe Magazine. I programmet man tar ofta upp trevliga positiva saker som händer i samhället. Sist i programmet det är barnsektion med den lustiga krokodilen Ikaoko och musen Truttus. Då barnsektion börjar så musen Truttus spelar trumpet och krokodilen Ikaoko spelar gitarr. Varje gång när barnsektion börjar så Jaana-Mari brukar rusa till vardagsrummet.

Varje vardagskväll klockan halv fem på samma kanal det är barnprogrammet Half Past Four. En gång en musikgalning gjorde musikinstrument av järn spikar genom att spika fast järn spikar på bordskanten. Detta roade Matias som skrattade snorigt skratt. Även han är en riktig musiktökig och lyssnar ofta modernt diskohumppa med sina trådlösa hörlurar. Han kan inte spela utan hörlurar eftersom han bor som inneboende hos sin systers familj. Han är slarvig med sin ekonomi och slösar bort massor av pengar till underhållning så Antti har otaliga gånger försöka lära honom hantera pengar. Matias Karjalainens plånbok ofta är tom. Sådan tur att han hinner betala hyran. Det är inte så mycket eftersom han är ju Annas bror. Varje vardagskväll mellan barnprogrammet Half Past Four och Europe Magazine det är ett liknande magasinprogram på den nationella TV1. Programmet heter *Rokkigrammi*, där man berättar för tittare gammaldags finsk rockmusik. Efter Rokkigrammi på samma kanal börjar ett annat magasinprogram som görs med samma stil som Europe Magazine på den federala ettan.

Klockan nio brukar Antti lägga barnen i säng och sedan han brukar titta kvällens sista nyhetsändning på den finska TV4. Efter nyheter det brukar vara deckarserier. Antti gillar polisserie Puro, som handlar om en fiktiv Helsingfors polisen Martti Puro och hans kollegor. Den ene kollegan är irriterande eftersom denne skriker hela tiden och är impulsiv. I serien det finns en duktig dataexpert som bryter finska genom svenska.

Klockan halv ett på natten Anna brukar komma hem. Samma tid även Antti kommer hem då han är i kvällsskift. Då hans arbetsväska brukar innehålla massa roliga saker från jobbet. En gång han snodde till döttrar en räknearrät som sitter i en maskin.

Annas arbetsväska brukar vara tyngre på väg till jobbet och lättare på hemvägen. Hon brukar ofta köpa från bakelseautomaten på jobbet mazariner till döttrar. Speciellt Johanna är en riktig gotttegris. Nu när Anna kom hem så hon frågade hur har kvällen varit. Antti svarade: "Jo, det har varit bra, inga större konflikter förutom att kökshurtsen var öppen då jag vaknade från tupplur så all sannerligen någon av ungar har rotat där inne så det vore bäst sätta kodlås i lådor för att ungar inte skulle börja leka med laseruppskärare..." han berättade om mardrömmen. Anna sa att det vore bra men kodlås kostar mycket pengar. Antti skrattade: "Haha, jag råkar veta att kodlåsteknik är i extrapris i E-Store!" då Anna: "Jo, men var försiktig för att portvakten inte skulle misstänka något:" Antti blinkade med ena ögat och sa: "Haha, det finns ingen portvakt på E-Store, din Szabo!"

Efter kvällens avklädningsanfall Johanna blev blygsammare att ta av tröjan. Förmodligen hon får associationer till inre rösten. Då mamma ber henne byta tröja eller klä upp sig i nattlinne så hon brukar säga blygsamt: "Huu, fläsket syns!" Hon är absolut inte tjock men lite grann mage putar ut men inte farligt mycket. Hon inte vågar säga till mamma och pappa att hon hade klädd av sig naken och öppnat kökslådan fast det hände inget. I så småningom det blev vana för henne att dölja magen och fläsket blev som svepskäl för att hon skulle slippa berätta om sitt avklädningsanfall.

Hon själv inte vet orsaken till avklädningsanfall. Så småningom hennes avklädningsanfall blev ett slags fläskrumba; innersta sig hon skulle vilja visa upp sin bara mage men någonting hindrar henne vara naturlig utan tröja.

Till mamma och pappa hon började ge en förklaring att då fläsket syns fast hon inte är speciellt överviktig. Lite grann buken putar ut men inte farligt mycket. Lilla Johanna inte kan ana att hur detta kommer begränsa hennes liv. Efter bastu hon brukar snabbt klä upp sig i rödvitblå randiga badrocken samt blixtnsnabbt byta tröja.

På badstrand vid hemdags hon klär upp sig snabbt så det ser onormalt ut. Lilla syster gärna leker utan tröja så att fort stora systemen blev avundsjuk till sin systers förmåga att vara naturlig utan tröja.

Häromdagen Frida gav till Anna en rostfärgad nöjesrobot som är ungefär lika stor som en katt. Roboten har vita små hjul. Roboten är tillverkat av elektronikföretaget Lasse Tronic. Företaget finns i Tavastehus. Roboten lyder namnet Lasse så man kan säga Lasse Come here, så roboten rullar fram med hjälp av sina små vita hjul. Övre framsidan roboten har små parabolmikrofoner som tar emot ljudimpulser. Nedanför parabolerna det är två kameraögon så att man kan se från dataskärmen vad det är som händer framför roboten. Nöjesroboten fungerar som bevakningsrobot. Nedanför de två kameraögonen det är två små ventilationsöppningar så att roboten inte skulle för varm. Nedanför ventilationsöppningar det är högtalare så att roboten kan spela musik. Man kan förprogrammera roboten spela musik eller berätta vitsar.

Kaarlo och Frida fick nöjesroboten av en hyresgäst som inte hade någon användnings för apparaten. Dessvärre Kaarlo och Frida inte kunde behålla nöjesroboten eftersom de har redan en kopparfärgad nöjesrobot som är lika stor som ett lamm som är tillverkat av Jukke Tronic i Salo.

Roboten kommer så fort man säger på finska; Jukke tule, så apparaten rullar fram med hjälp av sina små bruna hjul. Eftersom Jukke Tronic förstår finska så Kaarlo och Frida bestämde sig behålla den. Dessa två nöjesrobotar använder samma frekvens så att apparaternas censorer stör varandra. Frida funderade febrilt att vem som kunde få roboten. Det är ingen idé ens fråga Vernereri eftersom han har en vit strävårig hund som kan bita sönder nöjesroboten så att jycken kan få elektriskt stöd och bli som en pudel. Sedan hon kom på att Anna är en riktig robot Ida precis som kvinnliga robotfantaster kallas för. Frida la nöjesroboten i en korg och gick hos Anna.

Hon inte behövde göra någon reklam för roboten, direkt Anna blev förtjust i denna lilla rostfärgade apparat som verkar vara lätt att använda och lätt att bära. Hon tänkte att kanske en robot skulle lugna Johanna. Ett husdjur hon vågar inte skaffa eftersom då det är risk att ungarna skulle plåga den. Nöjesroboten har inga känslor så den vore en bra grej för social träning, tänkte hon.

Johanna blev förtjust i nöjesroboten och började tala in massa strunt i robotens parabolmikrofon. Hon talade in en hel del fula ordar så att man fick skämmas när de hade gäster. Vem vet gästerna trodde att det var Antti och Anna som hade spelat in massa fula ordar, inte ens fräckisar utan fula ordar för könsorganen.

Det ser ut att Johanna är mycket duktig på att programmera fraser i roboten fast hon är 6-7år. Mamma och pappa har försökt säga till henne att hon skulle mata i roboten barnsånger och snälla ordar men hon är så busig att hon lärde mycket fräcka ordar. Eftersom hon inte har kompisar så all sannerligen hon har lärt sig alla dessa fula ordar av mamma. Ibland Anna brukar svära så att barnen hör. Av pappa flickor har lärt sig ordet helvete med kajanaländsk accent.

Häromkvällen när mamma var åter i kvällsskift så Johanna höll på och tala in i nöjesroboten massa fula ordar. Pappa tog henne på håret och skakade henne i luften som en jojo och dånade att varför hon måste jämt tala in fula ordar och om detta inte upphör så nöjesroboten lämnas tillbaka till Kaarlo och Frida. Johanna lovade skärpa sig. Sedan släppte han taget och hon föll på hallgolvet och grät hysteriskt. Hallgolvet det är en mjuk gul hallmatta. Då hon började gråta så att Antti skrek till henne att hon ska vara tyst och drog henne av håret till lekrummet och lyfta upp på sängen. Då hon slutade gråta. Hon vågade inte gråta mer. Hon är rädd för pappa. Hela kvällen hon var inne i lekrummet. Antti tog nöjesroboten och formaterade minnet och omprogrammerade robotens hårddisk och inspelade en startfras; Jag heter Lasse och inte vill lära fula ordar. Lär mig snälla ordar, tack! Här och med Johanna började inspela i roboten barnvisor för att pappa inte skulle lämna den tillbaka. Hon har ingen vidare sångröst men klarar i alla fall sjunga med rätt melodi. Hennes älsklingslåtar är bland annat Gubben Noak och den traditionella finska sången om en sittande hare som uppmanas skutta vidare. Hon vågar inte mer inspela fula ordar för att slippa få stryk.

Det gör ont när pappa drar på håret. Hon tänkte i för sig själv att då hon är stor så hon köper en egen nöjesrobot och inspelar i den det som hon själv vill.

Otaliga gånger nöjesrobotens radarorgan, som finns längst bak i roboten, har hamnat mellan ytterdörren så att det blev en klämbula. sådan tur att den svans liknande radarorgan inte gick sönder. Den innehåller känsliga komponenter som tar emot trådlösa signaler som bland annat Bluetooth och Wi-Fi. Roboten har hela tiden kontakt till släktens videosajt Kivinen Areena. Bulan råkade hamna mellan komponenter. Matias tyckte att bulan ser lustigt ut: "Haha, det ser ut att fis skal har en hårdkurva i radarsvansen!" och skrattar snoriga skratt till denne bula. Han har lite speciell humor som gillas speciellt av Johanna. På någon anledning han brukar kalla nöjesroboten för fis skal. Kanske det låter mer maskulint än den mjuka Lasse. Matias tycker att hårdkurvan ser lustigt och Johanna tycker att den ser skrämmande ut; tänk om pappa skulle tro att hon skulle ha förorsakat bulan och sedan han skulle dra henne av håret. All sannerligen radarsvansen har hamnat mellan ytterdörren då roboten var i hallen. Då dörren är öppen så radarsvansen börjar vifta för att roboten skulle uppdatera navigationen. Nöjesroboten Lasse Tronic har en namne, nämligen skandinaviske löpare Lazze Virex, som har varit nära vinna guld till Europa men alltid blir tvåa när afrikaner är snabbare.

Mitemot Kivinens hus, andra sidan av vägen, det är lilla matbutik K To Go. Ägaren är tjock äldre herre och därför Matias brukar kalla butiken för skitmages affär, såklart inte då han hör det. Detta skällsord blev familjens insiderslangord. Antti och Anna är oroliga om döttrar skulle säga detta då de är inne i butiken. Man vet inte om han skulle förstå humor.

Från den lilla K To Go butiken Johanna brukar då och då köpa godis. Hon gillar butikens exklusiva och enorma kokosbullar. Till lillasyster hon brukar köpa så kallade spiralgodis; godisnysta med en godiskula på mitten.

Matias har en silverfärgad Ford Explorer 2000 personbil som han har beställt från USA. Då han flyttade från Vattula så hade han en liten och billig japansk småbil av märket Hayosiko Z. Den är helt hyfsat bil men saknar bra fjädring så att man känner sig som om man skulle rida med en hare. Ford Explorer 2000 är mycket bättre bil. Bilsäten är av jeanstyng och har modern automatstyrning. Hayosiko bilar saknar automatstyrning. Hayosiko bilarna är byggda på samma karosser som forna Datsun så man kan säga att Hayosiko är Datsuns arvtagare. Härmdagen Johanna berömde morbrors bil för en äldre dam som brukar gena till den lilla K to go genom Kivinens tomt. Hon bor i huset bakom Kivinens hus, samma hus dit Johanna sprang då Janette jagade henne med fiskhuvud. Huset ligger på sidogata. Andra sidan av gatan, mitemot Johannas flykt huset, det är en lekpark. Bredvid lekparken bor Kaarlo och Frida. Damen tycker mycket om barn och brukar ofta titta ut från fönster när Johanna och Jaana-Mari leker ute i trädgården. Kivinens har en liten sandlåda där barnen kan bygga sandlott. Johanna gillar göra sandvägar med hjälp av plastspade. Härmdagen Johanna sa till denna gamla dam med sin dåliga barnengelska: "Matias Foord, Matias Foord!" Damen tyckte att det lät lustigt eftersom en liten unge försöker uttala engelska. Snart även Jaana-Mari gjorde sitt försök med ännu sämre engelska: "Matias sähköspenssil!" Hon menade pennan med orange spiralsladd som hänger från instrumentbrädan i bilen. Den ser verkligen ut som en elpenna men en sådan är den inte utan helt vanlig gelpenna. Damen skrattade så att bröstet guppade och sa: "Ett ögonblick så jag köper något gott till er!" Hon köpte till de två syskon en stor kartong chokladbullar som Johanna fick dela med lillasyster. Damen det vem äger bilen och har otaliga gånger beundrat Matias stora rumpa och hans muskler i armen. Hon brukar tänka i för sig själv att knappast den unge mannen bryr sig om en gammal dam. Det är helt sant, damen tillhör inte i Matias listan över skinn och kölykkä.

Härmdagen i lekskolan man tog en promenad på närområdet. Då plötsligt Johanna såg en betongrulle vid sidan av cykelvägen. Hon fick en idé att rulla den stora gråa betongrullen upp till cykelvägen men rullen råkade rulla mot henne och träffade på övre framtanden så att den bröts, alltså tanden. Hon brydde sig inte om det och sa ingenting till lekskolepedagoger fast det kändes en vass trekantig tandstump.

Senare på kvällen mamma och pappa såg att dotters framtand ser konstigt ut och frågade att vad hade hänt men hon teg som en mur. Kanske tiggande berodde på hyss som hon brukar göra. Egentligen betongrulle rullande var en del av hennes konstiga ryck. Denna gång hon själv drabbades. Vet inte vad skulle ha hänt om hon skulle ha klarat rulla den till cykelvägen och rullen skulle ha börjat rulla den lilla backen ner. Kanske den skulle ha träffat de andra lekskolebarnen.

Johanna inte vågade berätta vad som hade hänt eftersom hon är rädd för att få stryk. Hon berättade för sina föräldrar sanningen om flera år. Då Antti och Anna bara ruskade huvudet att det var makalöst att hon inte sade ett ljud.

Rullen inte var speciellt stor utan är ett fundament till gatubelysningsstolpar. Just nu det byggs massor av villor, rad- och kedjehus i Sandbo. Cykelvägen heter Grönstigen. Tidigare på cykelvägen det har varit en järnväg som har gått mellan Tammela och Forssa resecentrum. Det var ett litet dieseltåg. Järnvägstrafik lades ner på grund av för lite passagerare. Tåget flyttades till Liesjärvi dieseltågmuseet. Grönstigen kallas i folkmun för gumsebanan eftersom tåget såg ut som en gumse, ett slags platta hatten.

Nästa dag Antti följde med dottern till tandläkaren. Tandläkarmottagning ligger inom gångavstånd vid Estbacka idrottsplatsen. Bakom tandläkaren det är kvarteret Puro-Onnela.

Tandläkaren finns i enplansbyggnad av röttegel. Mellan kvarteret Puro-Onnela och baksidan av tandläkarhuset det är lugn en villagata som går mellan genomfartsleden och Estbackaskolan. Genomfartsleden går mellan enorma bullervallar. Vägen är nybyggd. Först man planerade bygga genomfartsleden på bron så att den inte skulle skilja stadsdelar men det skulle ha blivit alldeles för dyrt. I kvarteret Puro-Onnela det finns tre vånings hyreshus i ring. På mitten, bakom höghusen, det är en gräsmatteparken. Vallmovägen svänger längs bullervallen västerut och sedan ansluts till vägen som slutar till skolan.

Tandläkaren la en provisorisk tand men den höll inte men det var ju provisoriskt lösning. Senare gjordes den ordinarie tanden som blev så tålig att den höll trots att kaffekoppen stöttade mot tanden. I början Johanna hade enorm tandläkarskräck och vägrade öppna munnen. Med anledning av detta hon fick gå till sjukhuset i Jockis för att laga sina tänder under narkos. Hon har massa hål i tänderna eftersom hon är en riktig gottegris.

Jockis sjukhusområde har blivit bekant för henne eftersom längst bak ligger barn- och ungdomspsykiatri där man får jämt springa. Mitt emot sjukhuset det är första hemmet för nyblivna mammor för att de kan vila innan de får gå hem. Där Anna och lilla Jaana-Mari vilade efter förlossningen.

Tavastlands regionpolitiker planerar på att bygga ett gemensamt storsjukhus för Forssa och Jockis men vissa partier och politiker är mot projektet. Eventuellt den gemensamma storsjukhus skulle byggas i den planerade villaområde Skogsbacka i nordvästra Forssa eftersom området gränsar till Jockis. Där borta det planeras ett nytt handelsområde och lång bro över Loimi ån. Bron skulle gå över industriområde Tallila. Bron skulle anslutas till den nybyggda genomfartsleden som är riksväg 2:an. Det planeras också ny sträckning för riksväg 10:an mellan Tavastehus och Åbo. Tvåan går mellan Esbo och Björneborg. En ny sträckning för riksvägtian skulle göra att det skulle bli lugnare trafik på Gamla Tammelavägen.

Varje sommar familjen Kivinens brukar semestra i Vattula för att träffa släktingar. Det är först och främst Elisabeths skull de reser till dit. Övriga släktingar kunde komma istället till Forssa men den gamla damen är alldeles för svag att resa. I för sig numera det inte alls skulle vara så långt tack vare den fina motorvägen med långfärdsbussar och supersnabba tåget PendolinoX3000, men ändå det kan vara jobbigt för en äldre ensam kvinna med massa besvär som knappast finns med i läkarsajter. Om Annas familj inte skulle komma på besök, då hon börjar inbilla allt möjliga som till exempel supande. Varje helg Anna brukar ringa till sin gamla mamma.

Nyligen Elisabeth köpte en ny bildtelefon eftersom den gamla hade dålig bildskärpa. Många gånger hennes blodtryck har ökat när hon försöker gissa vem det var som ringer så sonen Eeka hjälpte henne att köpa och installera den nya Periscope telefon. Apparaten är enkel att använda och det är mycket bra videobildkvalitet.

Ofta hos Elisabeth brukar besöka en trevlig äldre herre, Moilanen heter han. Han jobbar som likbilschaufför. Han är mycket tystlåten men ofta brukar säga: "Helst inte." om man frågar honom om han skulle dricka kaffe så han svarar: "Helst inte."

Härom sommar Jaana-Mari satt på Moilanens knä och tyckte att han var rolig fast farbror inte sade så mycket. Senare på hemvägen hon sa till mamma och pappa att även morfar var med. Då Antti och Anna undrade på att hurså morfar eftersom Eemeli har varit under jorden sedan 2968 tills Anna kom på att det är så att lillan trodde att Moilanen skulle vara morfar, det är ju logiskt. Döttrarna hann inte träffa Eemeli.

Änkan Elisabeth inte vill ha den tystlåtna Moilanen som gubbe eftersom hon vill vara trogen till sin döde make för att inte riskera förlora plats i himmelriket. Av samma skäl hon inte vill börja sälja viner på torget.

Sommar 2977 Kivinens åkte till Vattula via Republiken Karelen.

Numera Östkarelen är självständig stat men så länge inte tillhör till europeiska federationen eftersom Karelen har dålig statsekonomi. EF har lärt sig att inte ta med länder med usla ekonomier för att slippa ha samma rumba som man hade med Grekland. Idag den grekiska ekonomin är bättre och det sköts av oberoende ekonomer i huvudstaden Bryssel. Europa har haft massor av kriser. En av de största var Storbritanniens Brexit som förorsakade att Storbritannien blev splittrat och sedan bitvis gick tillbaka i dåtida Europeiska unionen. Idag det finns ingen Storbritannien utan istället det är Skottland, Wales, England, Nordirland och Gibraltar. Sistnämnda gick med i Spanien. Nordirland gick med i Irland. Skottland, Wales och England är numera självständiga delstater i europeiska federationen. Ön heter *Brittish Island*.

Karelen blev självständig år 2917 då plötsligt Ryssland godkände Karelens självständighetsförklaring för att skapa en buffertzonen mellan Ryssland och EF. Numera det är bra relationer mellan väst och öst. EF och Ryssland har bra handelsavtal. Innan Ryssland gav självständighet till Karelen så Ryssland gav Krimhalvön tillbaka till Ukraina och betalade skadestånd att forna ryska statsmän har varit så dumma att de har snott Krimhalvön.

Finland skulle ha velat få karelska näset tillbaka men det gick inte utan karelska näset är en del av republik Karelen för att det skulle finnas buffertzonen mellan Sankt Petersburg och Finland för att inga dumbommar skulle avfyra mer några Mainila skotten som startade det forna kriget mellan Sovjet och Finland.

För några år sedan Eeka Karjalainen hittade sin livs kvinna, blomsterhandlare Anne Leivonnainen, som arbetar i Vattula äldsta blomsterhandel *Alppiruusu*.

Nyligen Eeka och Anne gifte sig och gjorde bröllopsresan till Forssa. Hemresan de åkte tillsammans med Kivinens via karelska näset.

Bröllopsparet åkte i Matias bil eftersom det var trångt i Kivinens bil som är av märket Roll76 De Luxe. Samma år då Jaana-Mari föddes, så Antti bytte bil eftersom Volkswagen Ubuntu blev alldeles för trång för fyra personer. Den nya bilen inte är speciellt lyxig trots modellnamnet men i alla fall praktisk. Bilen tillverkas av gamla hederliga Rolls Royce som numera har börjat tillverka vanliga familjebilar och satsar inte mer på lyx. Visst Rolls Royce bilar har fina finesser men inte längre sådant som höjer bilpriset till skyarna. Den lite bättre och dyrare Rolls Royce modell heter Roll5Head. Antti köpte också en husvagn för att slippa bo i hotell eller vandrarhem med två små ungar. Husvagnen var gammal och sliten men övrigt i bra skick. Husvagnens enda brist är att det inte går koppla tjuvlarms och webbkameror. I väggen det finns en skruv dit man kunde fästa en kamera men dessvärre det saknas behörig elektronik. Skruven för kameran Antti kallar på någon anledning för sockan eftersom den roar flickor eftersom de tänker på raggsockor. Inne i husvagnen Johanna brukar upprepa om sockan att den säkert värmer i fötter.

Före denna större husvagn Antti hade en liten äggformad husvagn men den var alldeles för liten för en familj med fyra personer. Johanna brukade ofta upprepa att vi har en äggformad husvagn.

Matias, Eeka och Anne följde efter Kivinens för att man skulle vara samtidigt på rastplatserna. Numera rastplatser är mångsidiga serviceställen som kallas för moderna campingar.

I år det är en riktig indiansommar, solen skiner från molnfri himmel.

De stannade på en gammaldags campingplats strax utanför Sordavala vid Ladoga. Där de solade och njöt av livets goda och plaskade i Ladogas uppriskande böljor. Nästa dag de fortsatte resan mot Kalevala och sedan körde tillbaka till finska sidan och till landskapet Kajanaland. Då var det inte långt kvar till den Savolax-kajanaländska Vattula, där Kivinens brukar vara ungefär en vecka för att gamla Elisabeth skulle vara glad.

Höst 2977 Johanna började på första klass i Eurolaskolan. Socialtanter tyckte att just den skolan skulle passa bra för henne eftersom där finns klasser på kajanaländsk dialekt det vill sägas henne hemspråk. Kanske hon skulle lugna sig i omgivning där alla pratar samma dialekt. Detta visade sig vara önsketänkande.

Nuförtiden tavastländsk dialekt skiljer sig avsevärt från nordfinska dialekter. Kajanaländska och tavastländska kallas för eget språk fast officiellt klassas som finska dialekter. Moderna kajanaländska dialekt har ordar som en trög tavastlänning inte alltid förstår.

Anledning till att i Eurolaskolan det finns kajanaländska klasser beror på att det bor många kajanalänningar just i Eurola. I Forssa finns kajanaländska klasser på två skolor; i Eurolaskolan och skolan i Hillo. I dessa skolor det finns också klasser för andra språk.

Kivinens inte är invandrare i vanlig bemärkelse utan intern invandrare.

Vattula området kallas nuförtiden för Kainuu-Savo, ett slags special provins mellan de egentliga landskapen. I Vattula det talas en speciell dialekt, grovblandning av Savolax och kajanaländska dialekter som låter väldigt lustigt och avslappat.

Olika landskapen i Finland är mer eller mindre självständiga. Lappland, Kajaland, Norra Karelen, Savolax och Tavastland är speciella skattezoner precis som Åland har länge varit. Samma sak även i Skåne, Småland, Västra Götaland, Värmland och Jämtland i Skandinavien.

Johanna själv ville börja i denna skola. Det hon har sagt själv redan då man bodde i Eurola att så fort hon blir en oosa, så hon ska börja i denna skola. På någon anledning hon kallade stor för oosa.

Kanske någon slags association från något barnprogram på tv.

Nu hon har blivit en oosa och det blev dags börja på första klassen och hon hamnade i sin drömskola. Johanna är fortfarande mycket vild och rastlös, pedagogernas skräckelev nummer ett men bara på rasterna. På lektioner hon brukar sitta snällt vid pulpeten och lyssna på undervisning. Pedagoger heter Tuure Fossi som inte än är helt färdigt utbildat. Så fort när skolklockan ger trudelutt då Johanna blir rastlös och springer över allt och pillar allting precis som i lekskolan.

Häromdagen hon smög in i personalrummet och tog klassföreståndares nyckelkortsknipa och sprang ilfart till korridoren. Efter en tuff löpning magister Tuure fick tag på henne och tog tillbaka sina nyckelkort. Efter skolan hon fick sin allra första kvarsittning som inte lär bli den sista.

I samma klass går faster Astas systerdotter Petra Vornanen som är mycket tjock och storväxt.

Janette brukar kalla sin kusin från mammas sida för fläsk-Petra. Petra inte alls blir ledsen av det här utan hon känner sig stolt att vara tjock och gillar pocka sina kompisar med sin stora mage.

Johanna inte brukar kalla Petra för fläsk utan hon fläskerar bara sig själva.

Hon har hemskt fläskrumba och inte kan ens ana att hur hennes fläskrumba får erotisk laddning och det blir allt svårare att vara barbröstat. Så länge Johanna vet ingenting om erotik, för hon är bara 8 år gammal så hon inte vet vad dessa härliga känslor är för några som kommer så fort hör tar av tröjan.

Johanna är inte släkt till Petra men hennes familj är såklart familjebekant.

Häromdagen på rasten klasskompis Jonna skuffade henne med ett stort järn spik på buken så att hon spydde på skoltrappan. Sådan tur att hon inte fick några men, tack vare skyddande fettskölden.

Johanna såg det hela och tyckte att det såg vidrigt ut. Hon vågade inte mer sitta på samma skoltrappa fast spyorna var bortstädade.

Hon är snäll mot Petra. Det beror kanske på att hon är fasters systerdotter. Johanna är också snäll mot övriga klasskompisar förutom Antero Känvälä. De flesta i klassen brukar mobba stackars Antero och kallar honom för fläsktunna. Detta är den enda sak där Johanna är som alla andra, men i fel sammanhang. Sådan tur att hon inte är huvudmobbare utan bara retar muntligt medan andra knuffar och sparkar. På någon anledning Johanna tycker att det är roligt kalla honom för fläsktunna. Antero är så pass förnuftig och ignorerar skällsorden men så klart det känns sorgligt att höra att man är en fläsktunna.

Johanna trivs bra i ensamhet på rasterna. Hon är mycket nyfiken och kollar bakom vartenda hörn och lokal vid skolans långa korridorer. Då och då hon blir påfrestad att göra bus.

Då och då på rasterna hon är med Jonna och Aino Säkkinen.

Häromdagen på någon konstig anledning Johanna bett den långväxta och spinkiga Kristiina Savolainen på armen och morrade som en ilsken byracka. Detta var bara en av hennes konstiga ryck, verkligen ett konstigt ryck. Det ser ut att lilla Johanna inte har bacillskräck och det bor en liten byracka inom henne.

Då och då på eftermiddagsrasten Johanna brukar smyga in i matsalen via baksidan eftersom dörrarna på framsidan är låsta. Hon går in från lastbryggan och ber apelsinjuice av matsalsfarbröder och får det eftersom matsalspersonal är snälla. Johanna lärde sig snabbt tavastländskt uttal för apelsinjuice med susande läte.

Gymnastikpedagogen tyckte att Johanna är alldeles för stel och vägrade göra alla dessa situps som eleverna bör göra. Nuförtiden i samtliga skolor inom europeiska federationen elever bör kunna göra femtio situps för att förstärka magmuskler. En riktig europé bör ha bra magmuskler så att man inte blir lika tjocka som amerikaner, så har det europeiska utbildningsdepartementet bestämt. Inom EF bara i delstat Skandinavien man tittargenom fingrarna eftersom där man vill hellre fjäska med skolbarn så att ofta det blir björntjänst till slut. Skandinaver är Europas tjockaste befolkning. Skandinaviens strängaste skola finns i Värmland men dessvärre inte i gymnastik.

På grund av Johannas ovilja att göra situps så det ordnades för henne specialgymna. En gång i veckan kommer oerhört hårige muskulöse specialgymnastik pedagog Karl-Peters Kurén till skolan för att erbjuda Johanna och Aino Säkkinen individanpassade gymnastik inne i skolkällaren. Där nere flickorna får spela pingis och hoppa med hopprep. Karl-Peter brukar visa upp informationsfilmer om skrumpanande muskelmassan. Johanna tycker att det ser otäckt ut när muskler minskar och minskar. Så kan det bli för henne om hon motionerar för lite så att hon kan drunkna i sitt fläsk, då det blir rejäl fläskrumba.

Johannas tankar från Aino går till en sittball med mjukt svart konstläder som hon ofta har sett inne i Postcenter och i banken. Hon förstår inte varför hon får en sådan association från sin klasskompis. Det kan bero på Ainos svarta eller mörkblåa dunjacka. Ibland hon tänker på en häftig dubbelmacka så fort hon tänker på Ainos namn. Hon gillar inte specialgymnastik pedagog, Karl-Peter Kurén, eftersom han är en riktig muskelknutte.

Vid sidan av gymnastikpedagogtjänst Karl-Peter jobbar som tränare för elitidrottare i landslaget, speciellt han tränar skandinaviska skidåkare. Han bor i centrala Forssa och ofta åker med flygtaxi till Västerås för att träna skidåkare. I Västerås det finns vinteridrottscentret Blockrygg Arena. Där idrottare kan få allt möjlig och omöjlig hjälp för att få toppenresultat.

Ofta specialgymna hålls i stadsdelen Lexus, väster om Eurola, på ett köpcentrum mitt i denna nybyggda stadsdel. Där inne finns mataffären *K Quantum Kultasiipi*, automatkiosken *Red & Blue*, grillen *Smolnan makkara*, assyriska prylbutiken och en liten teater samt squashhallen där flickorna fick spela squash. Det visade sig att Aino är bättre i squash än Johanna.

I början Karl-Peter skjutsade flickor till och från Lexus köpcenter tills en dag då Johanna råkade sparka bilen så han inte mer ville skjutsa mer. Då de promenerade mellan Lexus köpcentrum och skolan. Det är inte alls långt. Mellan stadsdelar det är en liten naturpark. I parken det är en ungdomsgård och en förskola. Bakom den lilla skogsdunge, på gränsen mellan Eurola och Lexus, det är ellednings gata. Man funderar på att gräva ner elledningar men det skulle kosta alldeles för mycket så ledningarna får hänga i luften. Karl-Peter har en brunröd Brandia900 som är ofta ostädat. Han orkar inte städa bilen. På bilgolvet det ligger mjöliga transparenta plastpåsar. Innan Johanna sparkade bilen så hon hade hunnit kika in i handskfacket och såg en injektionsspruta. Hon tänkte att kanske Karl-Peter är ett slags läkare och tänkte inte mer på sprutan. Hon inte vet någonting om doping så en spruta ger henne associationer till läkare.

Karl-Peter förmedlar dopingpreparat till styrketränare och elitidrottare. Det är topphemligt projekt för att skandinaviska idrottare skulle vinna guld i varenda tävlingsgren. Idag skandinaviska folket är alldeles för slöa, även idrottare. Finska idrottare däremot är uthålliga och vinner då och då i stora tävlingar. Det har hänt att ibland någon enstaka idrottare har hamnat fast av doping.

Karl-Peter förmedlar också dopingpreparat även till finländska idrottare men mest i Skandinavien. Finnar har ju sin inbyggda sisu. Numera få orkar babbla om sisun eftersom under alla dessa år det har babblats om sisu och alla möjliga och omöjliga saker har namngetts till sisu, till och från den forna nynazistiska propagandasajten. Flera år tillbaka sajten lades ner. Karl-Peters dopingpreparat är mycket effektiva och innehåller det moderna kemiska täckmedlet, Hemohe Plus, som inte syns i dopingtestet. Ofta elitidrottarna kamouflerar dopingpreparat till kakor och kallar dessa för helt vanliga lyckokakor. Även Karl-Peter brukar ofta baka dopingkakor.

Alltså en sådan specialgymnastik pedagog har Johanna och Aino. Fördel med att Johanna råkade sparka hans bil är att då de tre får motion. Såklart även Karl-Peter var med eftersom han har ansvar för sina elever.

Johanna är verkligen rastlös och delvis värsting men inte så bråkig om man inte räknar dessa få tillfällen då hon retar muntligt Antero. Hon är en liten retsticka som lätt börjar reta personen som hon ogillar. I detta fall hon härmar de andra i klassen.

En morgon, strax före lektion, Anteros föräldrar kom till skolkorridoren och frågade samtliga elever att vem som hade lagt vatten i Anteros skor. De frågade även Johanna men sådan tur Antero själv sa att det inte var hon som är skyldig till det och pekade den misstänkte. Sådan tur den skyldiga, Mikaela Oinas, erkände detta.

På grund av Johannas rastlöshet hon fick gå några veckors tid hos barn- och ungdomspsykiatri i Jockis. Där gick hon tillsammans med mamma. Om mamma eller pappa inte skulle ha kunnat närvara så hon skulle ha fått bo på avdelningen precis som de andra intagna. De andra olydiga barn som var inskriven på psykiatri, hade egna rum som liknade på finkor men enda skillnad var att dörren stod öppen och där fanns inga poliser utan psykiatriker och psykologer som gjorde varje dag olika sorts prover som till exempel analyserade barnens hjärnor.

Här Johanna var som en liten ängel och därför psykiatriker skojade att Anna skulle bli en bra pedagog eftersom hon är så utvecklande sällskap. Psykiatriker började ifrågasätta magister Tuures mentalhälsa att kanske det är så att det är han som inbillar om hennes rastlöshet men pedagogerna i lekskolorna då? Fallet Johanna inte är bra för psykiatrikerens yrkes stolthet. I hennes hjärnfilm det står fortfarande den konstiga meddelande; behörighet saknas. Vad är detta för något, har psykologer, psykiatriker samt läkare funderat febrilt men förstår inget.

De märkte i den stora europeiska medicinska databasen att i Tvåstad i Skandinavien det bor en jämnårig tjej som har precis samma symptom som Johanna och även där psykiatriker förstår ingenting. Även i avlägsna Minnesota i USA bor en kille som har samma kryptiska hjärnmeddelande. Det togs flera blodprov av henne samt hjärna undersöktes mycket noga, men något speciellt fel hittades inte. Alltid det visas det kryptiska meddelandet.

Psykiatriker fick flera gånger testa hjärnfilmsapparat om den är trasig men den verkar fungera som den ska. Johannas hjärnfilm skickades till det stora Calle Institute i Bryssel som är ett berömt forskningssjukhus.

Namnet på institutet kommer från en affärsman som har finansierat den europeiska sjukvården. Bredvid institutet det är Tintins barnsjukhus. Ingen förstod någonting på det stora Calle Institute inte heller på Harvards universitet i USA. Kloka professorer började misstänka att kanske dessa två tjejer har någon mystisk förbindelse till någon avlägsen planet eller de skulle vara tidsresenärer. Knappast det är så men annan förklaring de inte kunde ställa. Även FBI har också försökt utforska fallet men klarar inte. Huvudsaken är att de två nordeuropeiska tjejer och killen från Minnesota är någorlunda samhällsdugliga trots deras busighet men ibland barnen är ju lite busiga.

Blodprov visade sig vara helt normal. I början Johanna var mycket rädd för sprutor och det var mycket svårt att ta blodprov. Hela tiden hon tänkte på sprutan i Karl-Peters bil. Hon darrade som ett asplöv. Hon lugnade sig då överläkare lovade ge en liten leksaksgubbe som belöning. Då hon räckte ut fingertoppen och blodprov kunde genomföras. Hon insåg att det inte alls var farligt att ta ett litet blodprov som visade sig vara helt normal. Läkaren skrev ut med 3D-skrivaren en liten häft flintskallige leksaksgubbe av plast.

Eftersom Johanna har lugnat sig så om några veckor hon fick återvända till skolan. Hon har blivit en aning lugnare men som en ängel kan man inte kalla henne för. Bara hos psykiatri hon är lugn så att psykiatriker och psykologer ifrågasatte pedagogers mentalhälsa.

Häromkvällen när Johanna var tillsammans med kusin Janette utanför farfars hus, så plötsligt det lossnade en järnbult från Johannas sparkcykel och hon blev rasande arg och tog bulten i handen och slog en sakta förbipasserande bil. Bilföraren stannade bilen och ropade till henne att varför hon gjorde så där viset. Då hon och Janette sprang till garageinfarten, där Veneri hjälpte Oskari bygga en lustjakt. Den första lustjakten han byggde i Loimo. Den nya lustjakten är lite mindre men tuffare. Lite senare han sålde båten för att få extra pengar eftersom han är stenhård affärsman. Bara synd att nuförtiden det inte delas mer villatomter till affärsmän. Det har blivit för dyrt för federationen. Båten hade toppmodern navigationsutrustning. I fören fanns ett skåp dit Hissu hade lagt godis för barnbarnen.

Janette berättade för sin far att vad Johanna hade gjort. Då Veneri skickade henne hem. Det hjälpte ingen annat än att lyda och gå hem svansen mellan bena. Janette skulle ha velat följa med henne men Veneri stoppade henne. Johanna måste reda upp saken med sin pappa.

Antti gissade att broder hade skickat dottern hem på grund av någon anledning eftersom dottern såg skuldmedveten ut. För säkerhets skull han ringde till sin brors mobiltelefon för att fråga orsaken. Verner berättade det som Janette hade berättat att Johanna hade slagit en bil med en järnbult. Antti tackade för informationen samt att han hade skickat tösen hem. Efter samtalet han var rasande arg. Han skrek till sin dotter att varför hon inte kan uppföra sig som folk. Antti tog dottern på håret och bar henne till källaren och låste i ett litet förrådsåp. Han lade själ framför munnen för att ungen inte skulle skrika. Om några timmar han hämta henne eftersom det var läggdags. På natten Johanna hade hemska mardrömmar; hon drog på hästsvans medan en ekande mansröst dånade att hon måste skärpa sig. Hon tänkte att det måste vara Skaparens röst och bestämde sig att ens försöka skärpa sig. Nästa dag hon hade förkylning med feber. Kanske det var ett straff från högre makter.

Några gånger hon fick hjälpa farfar att bygga lustjakten. Oskari och Hissu har alltid gillat Johanna trots hennes rastlöshet. Visst hon är en härlig, påhittig anarkistisk och intelligent tös men hoppas hon skulle lugna sig och lämna bort sina hyss innan hon blir myndig. Häromkvällen när Johanna satt inne i den blå-viträndige lustjakten i farfars trädgård och följde båtbygge. Plötsligt hon tog kapsyl till limtuben och kastade den över relingen och sa: "Simsalabim!" Då farfar murrade: "Fan, varför gjorde du så där viset?" Johanna bara skrattade: "Nää, jag är inte fan utan jag är mammas och pappas tös!" Farfar skrattade eftersom han inte kunde vara allvar eftersom hon har alltid så lustiga svar på allt. Säkert lilla Johanna blir framgångsrik komiker, tänkte Oskari. Johanna kunde inte ge något svar eftersom det bara var impulshandling. Efter en lång sökning farfar hittade kapsylen och sa: "Om du inte är snäll, då hamnar du i uppfostringsanstalt och där hänger man elaka och olydiga ungar av håret!" Johanna lovade vara snäll tös. Sedan farfar lärde henne att använda kniven, helt vanlig klassisk kniv. Såklart han inte vågar ge en laseruppskärare till henne.

Oskari gav en liten kniv med rött skaft till henne och sa: "Du kan tälja en trägumma." och gav en tråkloss. Hon började ivrigt tälja tråklossen. Plötsligt kniven träffade i finger och det började blöda. Hon blev rädd och började gråta och då farfar hjälpte henne in och sedan farmor tvättade såret och lade ett Muminplåster och sa: "Du verkar ha fint blod!" Johanna svarade: "Självklart jag har fint blod, så fint att farbröderna i Jockis ville ta många blodprov av mig!" Hissu och Oskari skrattade ljuvligt. Hon har alltid sådana roliga repliker fast hon är bara 7-8 år gammal. Just därför de gillar henne.

Nyligen Eeka och Anne fick en liten pojke som döptes till Joonas Ronne Karjalainen. Om ett år han fick en lillasyster vid namn Janette. Därefter Eeka och Anne gjorde ytterligare ett barn till och nu blev det ännu en grabb till som döptes till Andrei Janne Karjalainen.

Då Joonas föddes så Eeka och Anne flyttade för första gången i en gemensam lägenhet. Alla dessa år de har bott i vindskammare i Eekas barndomshemmet. Då Joonas föddes så det blev högtid att flytta i eget bo.

Nu när det sista barnet hade flyttat ut så Elisabeth sålde huset eftersom hon inte mer orkade sköta huset ensam. Hon köpte en bostadsaktie från centrala Vattula, bredvid stadshuset i det gamla vattentornet. I högsta våning huserar Radio Pohjola.

Radio Pohjola är Elisabeths favoritradiostation eftersom den brukar spela söndagar gosselåtar. Tidigare hon tyckte mycket om modern punk musik som är blandning av Rock och Jazz men efter makes bortgång hon började lyssna andliga låtar.

Då hon flyttade i vattentornet så köpte hon en bättre och snabbare bildtelefon. Varannan söndag Anna och Siiri turas om ringa till henne. I den nya bildtelefon det är lättare att ha livevideosändningar som förmedlas på släktens videosajt Karjaruutu. Serven finns i ett hörn i hennes sovalkov, under sängen.

Hösten 2978 Johanna började andra årskursen i grundskolan och har blivit en aning lugnare men fortfarande hon gör massa impulsiva saker. Det verkar att hon lugnar sig stegvis.

En höstmorgon, strax innan skolklockan skulle ge en trudelutt för att eleverna skulle gå in, då Johanna och Jonna gick till baksidan av ett höghus, granne med skolan och de två flickor tittade in i källarfönstret av ren nyfikenhet. Där inne de såg modern sopkvarn.

Plötsligt Johanna krossade fönstret med hjälp av sin rosa skolväska. Fönstret gick i tusen bitar.

Därefter de sprang tillbaka till skolgården och precis då skolklockan gav trudelutten att nu börjar lektion. Egentligen eleverna inte får vistas utanför skolområdet men många trotsar förbudet och två av dem är Johanna och Jonna. Mellan skolan och höghuset det är en låg stenhäll med gul linje. Om man skulle överskrida linjen då blir det kvarsittning.

Nu Johanna har blivit skyldig till två förbrytelser; fönsterkrossning och vistelse utanför skolområde. Jonna blev bara skyldig till vistelse utanför skolområde. Eleverna gick till skolkorridoren och ställde sig i kön framför dörren till klassrummet för att vänta på pedagogen. Snart klassföreståndaren Tuure kom skjutande av ett rullbord. På bordet låg en Dvd-apparat. Detta betyder att idag man tittar film.

Många tycker att DVD är uråldrigt eftersom numera de flesta filmer laddas direkt från nätet. Fortfarande det är vanligt att i skolor man tittar på DVD, kanske det beror på att det är enklare att sätta på gång film från DVD än från ett Play-tjänst på nätet. Samtliga skolor i hela federationen använder EBU:s utbildningskanals strömningstjänst men ändå många pedagoger föredrar gamla hederliga dvd.

Några av elever berättade till pedagogen vad Johanna hade gjort och pekade mot höghuset. Då Tuure utropade att vad är det hans gamla öron hör.

På lektionen alla andra förutom Johanna fick titta film. Hon fick sitta ansikte mot bruna trädörren och ångra det som hon hade gjort. På dörren det är ett rockbands affisch som Tuure hade tejpats. Det är hans favorit rockband Alzheimers. Bandet är många hundra år gammal och har lagts ner. Numera ett annat rockband, *Jumputus*, har börjat spela Alzheimers rockiga och poppiga låtar. Några gånger Tuure har spelat upp några av bandets låtar för elever som allmänbildningens skull. Många elever brukar gäspa när pedagogen berättar om det urgamla rockbandet. Nu Johanna fick titta på denna affisch som straff. Hon tyckte att det inte var någon straff eftersom i affischen det poserar snygga eurohanar utan tröjor. En av killarna har svart tjock mustasch och en annan är hälften flintskallig med bollformigt brunt hår. Den tredje har blont krulligt hår. Hon tyckte att killarna i affischen såg snygga ut fast hon inte ens vet vad sex är för något.

Häromdagen strax efter esperanto, som finns i en barackliknande röd skolbyggnad mellan gymnasalen och den egentliga skolbyggnaden, Jonna visade för Johanna en rött brandlarmknapp vid utgången och bad henne trycka på knappen. Precis som man kan gissa, hon tryckte på knappen och då började tjuta och samtliga elever sprang ut från byggnaden mot skolans idrottsplan. Brandlarmknappen saknade skyddsglas eftersom tidigare någon annan hade förstört den och nu Johanna tryckte på knappen.

På nästa lektion Tuure frågade att vem brandlarmet utlöste. Då Johanna steg upp och erkände att det var hon alldeles själv. Tuure berömde henne av ärligheten.

Återigen hon fick kvarsittning. Hon hade tur att brandkåren inte hann komma, annars det skulle ha blivit dyrt för henne. Nyligen hon fick betala det krossade fönstret och det var inte så billigt. Hon fick indragen veckopeng för några månader. Ett falskt brandlarm skulle ha kostat mycket mer men sådan tur att hon slapp göra det.

På vårkanten klassen fick en ny klassföreståndare eftersom Tuure ville läsa vidare. Han var ju inte helt färdig utbildat. Han vill bli heltidsanställd timpedagog, och Saint Michel stad har lovat anställa honom på yrkeshögskolan men först han måste vidare utbilda sig. Nu var det ett bra tillfälle för det eftersom han hade luften ur på grund av vissa rastlösa elever.

Tuures efterträdare blev kastanjbrunhåriga Markku-Leo Speed.

Klassen fick också en elevassistent, en ung ljushåriga Marko Kola. Det var Markku-Leo som krävde en assistent efter att ha hört att i klassen finns några rastlösa elever. Han skulle inte ha orkat jobba ensam i en tuff omgivning. Han har tillräckligt med att orka på fritiden på grund av sin alkoholiserade syster Martina som nyligen har börjat dejta med en översnäll Max Anttila. De har redan bestämt att börja tillverka barn. Otaliga gånger Markku-Leo har hejdat sin syster att innan barn hon bör bli nykter.

Varje gång när skolklockan ger en trudelutt, då Johanna brukar ge slängkyssar till Marko fast hon inte förstår något om kyssar och kärlek eftersom hon bara är nio år gammal. Visst hon vet ungefär vad är kärlek men inte den bemärkelsen. Det är egentligen bara hyss eftersom han doftar gott.

Marko samlar doftoljor och brukar sno doftoljeflaskor från syslörden och sedan droppar oljor runt omkring i skolan så att överallt det doftar starkt. Doften har fastnat i hans fingrar så Johanna har blivit påverkat av den starka doften och började ge slängkyssar precis som i alla dessa TV-såpor som hon har slumpmässigt sett. Marko ler hemlighetsfullt och tänker på olagligheter; gå med henne till förrådet och gosa lite, men sådan tur han inte går så lågt. Helt enkelt han vågar inte det eftersom numera det är mycket allvarligt brott att ha sex med minderåriga. Av pedofili man kan få tio års fängelse med tvångskastrering. Marko har böjelser åt det håll men sådan tur han är skygg och vågar inte verkställa sina sjuka idéer. I pedagogseminariet han lyckades dölja sina sjuka tankar i olika lämplighetstester. Eftersom han är kajanaländsk pedagog så har han gått pedagogskolan i Uleåborg.

I nästa föräldramöte klassföreståndaren Markku-Leo berättade för Johannas föräldrar om slängkyssar till Marko. Då Anna och Antti blev oroliga. Det är mycket farligt om hon skulle råka möta en pedofil och då hennes liv skulle bli förstört. De har ingen som helst aning att Marko är en pedofil. Det vet inte heller Markku-Leo. Hemma, Anna tog ett allvarligt snack med sin dotter, att man inte ska ge slängkyssar till vem som helst, annars det kan bli helt galet. Johanna kände sig hur hon fick rodnat på kinder. Kanske hon började ana att på vilket område hon hade stegat i. Här och med det blev inga slängkyssar. Sådana olyckliga lapsusar gör henne blygare och blygare på kärleksfronten. Så länge hon inte vet skillnaden mellan en flicka och en pojke.

I maj månad klassen gjorde utflykt till det lilla samhället Liesjärvi söder om Forssa för att åka med historiska dieseltåget som åker mellan det lilla samhället Parabooli och herrgårdsruiner. Herrgårdsruiner har tillhört till några bedragare som hade försökt göra försäkringsbedrägeri men misslyckades och sedan de försvann utomlands. Ingen vill röja bort herrgårdsruiner eftersom dessa har lite speciell arkitektur och utseende; guldfärgade kupoler och väggmålningar. Kommun tvångsinlöste ruiner för att göra detta till sevärdhet. Sedan museijärnväg byggdes mellan ruiner och Parabooli. Man vill visa hur järnvägen såg ut förr i tiden. Numera alla tåg går på broar för att inte skapa barriär.

Juli 1979 Anttis och Annas familj bestämde sig flytta till Nyslott eftersom de ville ha lite omväxling. Nyslott verkar vara en trevlig storstad med massor av museer och andra sevärdheter. Det låter fint att säga att man bor i operastad Nyslott fast Kivinen inte gillar opera men man behöver inte säga det. Den största orsaken till flytt till Nyslott är att där finns naturgasbolaget Liquid med bra löner, bättre löner än Brandcar. Antti fick arbete från naturgasbolaget. Anna ska söka arbete på platsen.

På skolavslutningen klassföreståndaren gav till Johanna ett lärorikt minne från Eurolaskolan, en liten pappskiva med gyllene text; Du Johanna, var snäll och lydig tös i den nya skolan i Nyslott... Markku-Leo kan inte ens ana att någon gång i framtiden han kommer träffa henne igen men vi går inte före i handling. Johanna bestämde sig ens försöka skärpa sig eftersom nu börjar hon från rent grund. Det blir säkert jättesvårt eftersom i huvudet det cirkulerar hela tiden massor av härliga hyss. Hon ville att mamma skulle skanna texten i bebisminnessida på Kivinen Arenan. Bebisminnessidan flickorna kallar för hårsajten eftersom där man kan se deras första hårslinga. Såklart Anna skannade så fin text och hoppas att dottern skulle uppföra sig fint i den nya skolan. Hon skojade till sin äldsta dotter att om hon inte är snäll i Nyslott så det kommer farbröder och tanter från Jockis med sidan stora sprutor och hjärngivare.

På flyttdagen det var högsommarvärme och svetten bara rann då de bär möbler i den stora mörkblåa flyttbilen. Anttis och Annas parsäng lämnades till återvinningscentral eftersom den var gammal och luktade piss. De bestämde sig att köpa en ny säng i Nyslott.

På eftermiddag den stora mörkblåa flyttbilen backade till trädgården så Johanna rusade till huset mittemot, andra sidan av den livligt trafikerade Gamla Tammelavägen, för att hämta mamma som satt hos Verner och Asta för att dricka farvälskaffet. Tur att Johanna lyckades bevara lugnet så hon inte blev påkört. Den senaste tiden trafiken på vägen har lugnat sig men fortfarande det är alldeles för mycket lastbilar som rusar förbi. Nyligen det har påbörjats bygga en ny väg som går bakom Tallila och flygplatsen mot Tammela. Många bilister väljer Gamla Tammelavägen fast det finns Nya Tammelavägen men den gamla vägen är en aning kortare men smalare. Den väg som nyligen har påbörjats bygga, kommer vara ännu kortare och bredare.

Alldeles nyligen Verner köpte huset mittemot eftersom det gamla huset han och Antti sålde för att få extra pengar. Han flyttade i B-trappan, på andra våning, i andra ändan. Nedanför mataffären K to Go det är en liten källarbutik som säljer färsk potatis och ägg. Ovanför matbutiken bor före detta arbetsledare som har många år jobbat i produktion på Brandcar.

Handlaren skitmage funderar på att stänga butiken för gott eftersom det inte längre än lönsamt att ha den lilla mataffär samt ålderdomen och magen börjar väga. Han driver på sommartid en liten kiosk på Kantinsanta badplatsen vid Helgasjön. Kivinen har plaskat många gånger i Helgasjöns böljor eftersom där det är långgrund och härligt varmt vatten. En annan badstrand vid samma sjö heter norra-Koukkula men där stranden är lite mindre, speciellt om det är högvatten.

Även nu det skulle vara ett riktigt badstrandsväder men på grund av flyttning de hinner inte bada. Flyttbilschauffören tog av tröjan på grund av högsommarvärme. Han har otroligt hårigt bröst som roade Johanna och Jaana-Mari. Flyttbilens långsida det står med vita stora bokstäver JT Transport. Det är en stor nordisk transport och medieföretag. Grundaren var en anonym nätförfattare som har skrivit den europeiska nationalepos.

Då alla varor var inne i flyttbilen så började resan mot Nyslott. Flyttbilen har ett annat flyttlass som den först lämnar i Saint Michel och därefter den kommer till Nyslott, Rönnegatan 1 E 40. Kiviniens kör först till Nyslott. Antti och Anna tänkte att då de flyttade till Saint Michel så det inte hade så mycket varor. Nu det finns alldeles för mycket bråte. Kiviniens stannade för fika på den urgamla rastplatsen *Heinola Tähtihovi* norr om Heinola. Rastplatsen är numera enorm serviceplats för trafikanter. På närheten det finns stora varuhus. En av de största är Viking Market med röda plåtväggar med vitt logga. Därifrån Anna och Johanna köpte en ny espressomaskin eftersom den gamla var trasig och höll konstiga ljud som liknar på hes halsröst som om någon skulle fisa. Otaliga gånger Anna har trott att äldsta dottern busar och driver med henne men ljudet har uppstått även då dottern var i skolan och yngsta dotter var ute och lekte i sandlådan tillsammans med kusin Misha. Hon märkte sedan att det är kaffemaskin som låter. Anna blev trött på det konstiga ljudet och beslöt sig köpa en ny espressomaskin. Det känns skönt att ha tystare espressomaskin i det nya hemmet i Nyslott, precis som Anna tänkte medan hon köade till kassaautomaten.

Om två timmar Kiviniens anlände till den nybyggda bostadsområde Ryssbacka strax söder om Nyslott. De flesta av husen är arbetarbostäder för Liquid anställda som är smyckats med diamantliknande diabas och bruna kaklar.

Familiens nya hem finns i det sista huset på Rönnegatans ända i den mittersta E-trappan i andra våningsplan. Våningen nedanför bor fastighetsskötaren Seppo Lossi med sin familj. Så fort när Johanna hade sett namnet i dörren så hon var nära börja skratta eftersom efternamnet betyder samma som färja. Hur är det möjligt att någon heter som en färja, tänkte Johanna.

Då alla varor var inne i det nya hemmet, så de åkte till centrum för att köpa den nya parsängen. Möbelvaruhuset ligger mellan nya Nyslott och gamla Nyslott.

Stadshalvorna skiljer huvudgata, Frangéngsgatan. Gatan har fått namn av europeisk affärsmannen Simon Frangén som ofta brukade köra med sin stora motorcykel. Han har fått motorcykelstaty i Skandinavien huvudstad Centstad, mittemot parlamentshuset. Centstad är Köpenhamns och Malmös gemensamma namn. Även i Finland honom hedras och har fått döpt någon av gator efter sig.

Annas och Anttis nya parsäng verkligen är fin. Man kan montera en DAB-radio samt sätta en multimediekamera i laddning. I fot delen det är en avlång mjuk löstaggbar dekor av brunt konstgjort skinn som Johanna började kalla för löständer, sådan hon har sett i något humorprogram på teve. Numera i många komedier man försöker skrämman folk att inte slarva med tandborstning för annars man få skaffa krångliga löständer som kommer att gunga i mun. Kiviniens flyttlass dröjde och dröjde en hel vecka. Hela familjen var tvungen proppa sig i samma säng.

Anna och Antti blev oroliga om de aldrig mer skulle se sina varor. Otaliga gånger de har ringt till flyttbilschaufförens mobiltelefon. Varje gång han säger att han är på väg.

På vägen han stannade i Visulahti nöjespark eftersom han har barnasinnnet kvar.

Om en vecka kom äntligen flyttbilen. Då Antti tog ett allvarligt snack med tjommen med hårigt bröst att detta var sista gången när han valde JT Transport.

Naturgasbolaget Liquid, där Antti arbetar, importerar naturgas från Ryssland via Karelen.

Det finns flera gasledningar i norra Europa; den andra ledning går från Lettland till Kalmar som är Skandinavien naturgasknutpunkt. Nyslott är knutpunkt för Fennoskandia.

Anna fick inget jobb utan hon får stämpla i facket Eurometal för att få arbetslöshetsersättning. Visst det är härligt att få vara som hemmafru och göra handarbete eller uppdatera hemsidan. Hon skriver väderblogg på Kiviniens Arenan samt skriver vädernack på Facebook. Kiviniens Arenan är sammanlänkat med Karjaruutu.

Johannas nya skola ligger inom gångavstånd men hon fick taxiskjuts eftersom det är en specialskola för att pedagogerna skulle ha mer tid för henne. Hon har svårigheter i räkning. Hon inte är så intresserat av matematik så hon behöver lockbete.

Här i nya skolan elevassistent Liinus Röpelinen lyckade väcka hennes intresse för multiplikationstabell genom att ordna matematiklektion i skolans materialförråd. Där inne finns en rosa studsboll som lockar Johanna så mycket att hon beslöt sig först öva multiplikation och sedan studsa lite grann med den stora studsbollen.

I denna skola hon trivdes mycket bra och det kan bero på att byggnaden är nybyggt. I samma byggnad det finns också vanliga högstadium. Låg- och mellanstadiet ligger granne med Gammelbacka köpcentrum. Specialskolan ligger andra sidan av högstadiebyggnaden, vid en liten äng och heter Kukulaskolan.

Bakom ängen det är skogsdunge och bakom skogen det är en badplats. Det är en liten damm där det är alltid varmt vatten. Mellan stadskärnan och badplatsen det är stadsdelen Näset. Mellan Kannas och centrum det är smal bäck med tre broar; en gångbro och två bilbroar.

I skolbyggnaden det finns också skoltandläkare. Där Johannas tuggredskap blev lagat och tandläkarskräcken är historia, tack vare den yrkesmässige tandläkaren.

Henne tänder blev kanske för bra, nämligen en dag i skoltaxi hon fick konstig idé och bett klasskompis Ninni Nicolson på armen och morrade som en byracka. Nu hon har bitit två personer; Kristiina i Forssa och Ninni i Nyslott. Senare när Anna hade hört om detta så hon sa: "Helvete flicka, hundar biter, inte människor!"

Efter denna händelse Johanna upptäckte att moderna e-cigarett innehåller en ny sorts gift som heter ninnin. Lustigast av allt att även Ninnis efternamn liknar på det andra cigarettgiftet nikotin.

Johannas tankar går till klasskompis Ninni och tänkte att kanske hennes arm innehöll giftet ninnin och nikotin. I skolan hon började kalla Ninni för Tobak. Hon vågar inte längre uttala varken giftet ninnin och nikotin samt inte heller klasskompisens namn för att inte påminna om bitandet av hennes arm.

Det håller på och utvecklar sig ett slags namnblyghet.

Johanna gillar inte gymnastik och därför hon brukar gömma sig under skoltrapporna för att lektionen skulle börja och sedan skulle slippa vara med. Hon såg under trapporna hur gymnastikpedagog-rektorn, svarthåriga, Santra Pessala, sprang fram och tillbaka och letade efter henne men såg inte bakom trapporna eftersom det är mörkt där nere. Rektorn upprepade hela tiden:

"Alla ska vara på lektionen!" Johanna hade svårt hålla skrattet eftersom rektors min verkligen var värt att se. Lite senare hon tröttnade på det och kom fram och påstod att hon var i toa på grund av rännskita.

Häromdagen Santra hade konflikt med Bettina Parkkinen, en halvtjocka tjejen med runda läppar. Även hon gömde sig under trapporna men Santra hittade henne och sedan det blev brottning till Bettina lyckade fly till ängen. Till slut rektorn fick tag på henne och var tvungen binda fast henne för att få situationen i kontroll. Samband med brottning hon tappade sin röda keps med reklam för Power Beer. Lite senare några elever råkade hitta kepsen och gav den till henne. Eleverna fick bra betyg som tack.

Häromdagen på eftermiddag då Johanna väntade på taxi så några elever retade henne. Sådan tur att rektor Santra såg det hela från fönstret och rusade ut och tvingade plågoandarna till rektorexpedition. Mobbarna fick en varning; nästa gång han ska kontakta uppfostringsmyndigheterna, som är barn- och ungdomspoliserna med stora befogenheter. Här och med Johanna fick vara ifred.

Då och då på fritiden Johannas klasskompis Kiril Kirsinen skulle ha velat komma hos henne för att leka men det ville inte hennes föräldrar eftersom han är förlamat och går med hjälp av moderna specialhydrauliska kryckor. Då han går med sina kryckor så det hörs buff-buff läte.

Kanske det skulle ha varit alldeles för tufft om en frisk tjej leka med en rörelsehindrad kille precis som Anna och Antti tänkte. Varje gång när Kiril ringde dörrklockan så Anna påstod att snart de ska åka iväg och handla. Visst hon gjorde en björntjänst till sin äldsta dotter så att hon riskerar bli känselhandikappat, osocial.

Anna försökte att Jaana-Mari börja i dagis för att hon skulle träffa andra barn än sin stora syster. Det visade sig svårt eftersom lillan inte ville vara där utan mamma, inte ens under tiden när mamma skulle handla våningen nedanför. Direkt Jaana-Mari började böla så fort när mamma lämnade henne i dagis. Daghem finns i samma byggnad med Ryssbacka köpcenter.

Nedanför dagis det är matbutik Coop Konsum, Postcenter, frisörsalong med robotar och en automatkiosk. Inne i Postcenter det finns postautomater som tar emot paket och brev samt lämnar ut paket.

Början av september det var invigning av det nybyggda köpcentret. Då ställdes fram en låda för barnen att de kunde ta en leksak i slumpmässig ordning. Johanna och Jaana-Mari hann inte få annat än en kikare och en stor kam. Kikaren var inte hel speciellt länge, nämligen häromdagen Anna blev irriterat det eviga barngnället och råkade kasta kikaren mot väggen. Då Johanna började gråta så att mamma lagade kikaren med Plastic Badding. Såklart de inte blev som nya eftersom roterande delar inte fungerade mer.

En septemberlördag familjen Kivinen gick till skogen för att plocka bär och svamp. De behövde inte åka långt eftersom det finns gott om bär och svamp alldeles bakom huset. Bakom skogen det är motorvägen mellan Jockas och Punkåsen.

Bakom vägen det finns ännu mer bär och svamp. Det pratas att bakom motorvägen det finns enorma och ilska ormar. Därför Jaana-Mari tog en käpp för att döda ormen. Familjen gick över den livligt trafikerade motorvägen och klättrade över vägvallen och viltstängslet. När de hade plockat färdigt blåbär och kantareller med fulla hinkar och korgar då plötsligt de hörde fräsande ljud från en buske. Det var enorm orm med stora vassa hörntänder och otäckt slemmig ormtunga. Lilla Jaana-Mari blev så rädd att hon inte vågade döda den enorma ormen och sprang över viltstängslet. Inte heller övriga familjemedlemmar vågade börja kämpa mot denna stora ilska ormen. Säkert det var resultat av genmutation eller korsning med exotiska och nordiska huggormar. Synd att de glömde hem multimediekameran som vanligtvis hänger ofta runt halsen men inte då det skulle finnas något intressant.

Här i Nyslott de kände ingen och därför på söndagar de brukade köra runt på närområden. Oftast de gjorde en liten sväng i Jockas eftersom där finns flera lågprisvaruhus. Den lilla Jockas har blivit en storstad. Där finns lågprisvaruhuset, Sisko Market, som säljer keramik tavlor och exklusiva textilier samt spritvaruhuset *Kosken Jorman viinatalo*. Därifrån Anna köpte mycket god ädelsprit. Visst även i Nyslott finns söndagsöppna varuhus men alltid gräset är grönare andra sidan av staketet. Turismagnet i Nyslott är det gamla hederliga slottet Olofsborg, där det ordnas varje sommar välkänd operafestival. Kivinen inte är ett dugg intresserat av opera. Så fort Anna hör opera så hennes tänder biter sig ihop och får så kallade marionett rörelser så fort när trummorna börjar slå.

Slutet av november det kom årets första halka och en söndag när familjen skulle åka till stan för att promenera och titta på skyltfönstren så Johanna halkade på den isiga gångbanan mellan huset och parkeringsplatsen. Hon slog huvudet mot gångbanan. Sådan tur hon hade på sig en mjuk mössa och klarade sig. Så klart huvudknoppen kändes konstig hela kvällen men nästa dag huvudknoppen var i prima kondition.

Samma kväll, medan hon vilade, kom Anttis arbetskompis Lauri Tynkkynen på besök tillsammans med sin robot fru på besök. Han berättade att det är tidsfråga när roboten skulle halka och gå sönder. Roboten förstår inte att det är halkigt. Det borde fixas en halkvarnare men Lauri har inte råd att skaffa en sådan. Lauris robothustru är de första intelligenta självstyrande maskiner. Han har varit alldeles för länge singel och klarar inte få en riktig fru eftersom tjejer tycker att han stressar sig alldeles för mycket och kallar honom för trögskalle och en störd. På jobbet bara en kvinna inte gillar att de andra tjejerna kallar denne snälle Lauri för trögskalle och har många gånger fryst men utan resultat.

En dag han råkade hitta en sådan i Nyslotts omsorgsförvaltnings hemsida. Roboten är egentligen en assistansrobot för de funktionshindrade. Lauri känner en läkare som skrev remiss till kommunen att han skulle ha sällsynt blyghetssyndrom och vill ha en assistansrobot. Så han fick roboten som han formaterade och installerade en ny mjukvara med härliga erotiska funktioner och fransk massage men franska massagen behöver extra justering eftersom den känns konstigt.

Han har beklädd roboten med mjuk hud liknande konstgjort skinn för att det vore skönt smeka och jucka med roboten. Han programmerade roboten att smeka honom med en mjuk borste liknande föremål. Dessvärre en robot inte kan bli gravid så detta är ingen lösning om man vill ha barn, då ska man charma en riktig kvinna eller vända sig till adoptionscentralen. Däremot man kan snacka med roboten precis som med en människa och den svarar nästan i alla frågor. Dagens intelligenta robotar är många gånger bättre än forna Siri på iPads och iPhones. Om man frågar roboten vad den vet om Siri, så roboten börja garva som en häst, bara om användaren inte råkar hetta Siri eller på närheten inge finns personer som heter så.

Några gånger under hösten kom den riktiga Siiri på besök i Nyslott. Hon har aldrig någonsin varit i denna välkända operastad så nu var det ett bra tillfälle till det.

Numera Siiri bor ensam med sina barn i en skyskrapa i centrala Vasa. För några år sedan hon och Henkka skilde sig eftersom han hade varit otrogen och hittat en ny kvinna i Kuopio. Detta skedde under fångvaktarmötet. Han blev jättekär i en kollega.

Det var Henkka själv som berättade för sin fru att han har blivit kär i en annan kvinna och frågade om de ska fortsätta äktenskapet. Då hon svarade precis som hon brukar göra vid överraskningar: "Det är bra, men inte så bra... jag inte vill dela dig med en annan kvinna, det är slut nu!" Så Siiri och Henkka skilde sig till Elisabeths stora fasa.

Några gånger Siiri har träffat gubbens nya älskling, Mikaela Yrjölä, som har rödljusblinkande örhängen och födelsemärken i halsen.

Barnen Pate och Neea får gärna umgås med pappa så mycket som de vill. Siiri vill vara bara som en kompis med sin ex-make, inte mer eller mindre. Hon vill inte vara osams med folk, det passar inte i hennes natur. Eftersom bostaden var arbetarbostad för Vasaborgs anställda så hon fick flytta.

Hon hittade en trivsamt trerummare i skyskrapan i centrum. Tornhuset heter Wasa Tower och är stadens högsta byggnad med fina utsikter. Man ser lite grann Umeå andra sidan av Kvarnen.

Där andra sidan bor en bekant, Monique-Karin, även hon har nyligen skild sig av samma skäl som Siiri och Henkka. Siiri inte kan skandinaviska och inte heller Monique-Karin kan finska så de pratar engelska då de ses. Ofta Monique-Karin brukar handla på Clothes Basement och där de har lärt känna varandra. Hon som kund och Siiri som personal.

Siiri trivs bra på Clothes Basement, vid Replotbron. Där hon ska prismärka textilier och gardiner samt hålla ordning.

Siiri och barnen tog den supersnabba PendolinoX3000 till Nyslott eftersom detta sätt det är smidigast resa. Visst Siiri har bil men hon tycker att det är bekvämt att åka tåg eller flyga. Tåget är roligare eftersom där man kan sträcka ben. Familjen Kivinen mötte Siiri och barnen på Nyslott resecentrum.

En oktoberdag när Siiri och sällskapet satt i Kivinen bil, så Jaana-Mari berömde bilen till skyarna att en Rolls Royce rullar väl. Direkt därefter kopplingsvajern brast och Antti fick bromsa med handbromsen. Denna bilmodell är utan autopilot och automatväxel så han fick bromsa manuellt. Bilen är Rolls Royce billigaste bilmärke Roll De Luxe. De kom hem helskinnat och nästa dag Antti lämnade bilen till Rolls bilverkstad för reparation.

En oktoberlördag Kivinen storhandlade i Joensuu på den stora Rex Market. Där Jaana-Mari fyndade en härlig talande docka. Man kan inspela några enstaka fraser i dockan. Talande dockor är ett slags nöjesrobot men inte lika intelligenta som riktiga nöjesrobotar eftersom dockorna är leksaker för barn. I dockan finns även färdiga fraser som bland annat; Ge mig saft, du är så taskig, Jag älskar dig, Vad är det som händer på telefonfabrik i Kangasala? Samt sången om kokosnöten. Jaana-Mari ville ha den roliga dockan så mamma och pappa var tvungen tömma pungen och köpa den till lillan.

Hemma i trappuppgången Jaana-Mari bad dockan upprepa namnet Lossi. Just då fastighetskötarens fru Ulla Lossi städade i trapphuset och hörde det hela och började skratta. Hon såg att den lilla lösen hade den populära talande dockan i famnen. Även hon gillar dockor och har köpt massor av sådana till dottern Elina. Maken Seppo har en annorlunda docka, nämligen en uppblåsbara Barbara.

Ulla brukar tjata till honom att han skulle kasta den fräcka dockan som inte säger annat än susar då man öppnar luftventilen. Ulla inte tycker om sexdockans namn eftersom en bekant heter det samma och enligt henne det är ett hån mot stackars Barbara Wallinkoski.

Seppo har tjocka bruna mustascher och en halv flint. Han är en riktig buse och ofta brukar puffa Ulla och säga pip. Då hon säger som standard: "Pip för dig själv!"

Ofta från balkongen Anna och Antti har sett hur Ullas och Seppos dotter Elina sitter på parkbänken och håller i handen en hälftflintskallig ung man, lite äldre som hon. Framför brukar stå en tjock kortväxt blond tjej som filmar med mobilen förälskade paret och busvisslar och upprepar: "Ellu, RRRR!" Då Elina skrattar varje gång med standarduttryck: "Men Ellen-pellen, Ellu och Erkkku finns i himmel!" och skrattar ljuvligt så att bröstet hoppar och börjar kyssa den flintskallige mannen. Johanna och Jaana-Mari inte än förstår om sådana kärleksskådespel.

En vecka före jul familjen Kivinen vann en jätteskinka i den lokala tidningslotteri. Numera lokala papperstidningar finns på läsplattor som uppdateras varje morgon. Vid läggdags man sätter läsplattan i laddningsdockan så det uppdateras automatiskt.

I år Kiviniens hade extra mycket läckerheter på julbordet nämligen Antti fick från jobbet en stor jullåda med massor av delikatesser som till exempel julkorv, skinka, julmust, stora burkar av Risifrutti och morots- och leverlådor samt härliga marsipanbullar. Numera julmust har blivit vanlig i finska julen. Gåslevern är konstgjort kött för att slippa slakta gäss bara för levern skull.

Med julgran familjen hade otur eftersom de bästa granar var slutsålda och Antti orkade inte gå till skogen för att sno en gran så det hjälpte inget annat än att nöja sig till dessa som fanns hos julgranshandlaren på torget i Nyslott. Julgranen var en grans slana. Bättre fanns inte. Förra jul Antti snodde en silvergran från en villaträdgård tillsammans med storebror.

Fortfarande jultraditioner är sig lik. Åbo kungör julriden precis som vanligt och det sänds i teve i hela Europa. I vissa delstater sändningen dubbas på engelska och esperanto så att man kan själv välja språket. På kvällen kom den gamla hederliga jultomten och det var Anttis chef Kristian Kallela.

Johanna och Jaana-Mari fick massor av julklappar. Johanna fick bland annat en radiostyrd drönare som flög överallt i vardagsrummet så att den speciella och dyrbara taklampan, som kallas nuförtiden för kristalleuro, var i fara när drönare flög nära lampan så att de färggranna eurotecknen rörde sig. Johanna också fick ett teckningshjälpmedel som heter ritningspinne; man sätter en penna på pinnen och sedan fäster den på bordet med hjälp av sugkopp. Sedan det är lätt att skapa figurer.

Jaana-Mari fick ytterligare talande dockor samt en talande burrig katt som också talar det som man säger i mikrofonen i kattens öra, fungerar precis som nöjesrobotar men är för barn.

Antti fick en toppmodern klockradio av märket Maximal Signal med röststyrning; man bara säger en önskad radiokanal så apparaten ställer in kanalen. Om man säger maximal signal så radion ökar volymen. Han märkte att radion är mycket stark och kan ta emot radiostationer ända från Karelen. I för sig det inte är så långt till landskapet Norra Karelen. Han lyckades få in en av Villmanstrands lokalradiostationer och hörde att där finns Brandcars huvudkontoret och lastbilsfabrik. Kanske därifrån frugan skulle få arbete, tänkte han.

Anna fick en läsplatta med matrecept med massor av läckra karelska recept. Nyligen hon har lärt sig laga de traditionella karelska rispirogerna. Snart hon tappade lust att baka rispiroger eftersom Johanna började babbla om pirogens utseende att de skulle likna på det kvinnliga könsorganet. Helt enkelt Anna inte ville baka dessa goda piroger bara för att dottern har så snuskig fantasi. Det ska Anna skylla sig själva eftersom hon har svurit hemma i döttrarnas närvaro. Hon har sagt att om man skulle visa snippan till en pojke så det växer en nagel där nere. Detta hon var tvungen säga för att döttrarna inte skulle börja visa sina underliv till folk och sedan man skulle få sitta hos psykiatriker med hjärngivare.

Familjen har kvar nöjesroboten Lasse. Nyligen de fick byta robotens laddningsbara batteri eftersom batteriet var sliten och apparaten laddade sig inte mer. Då nöjesroboten står på balkongen så ekorrar som klättrar på husets grova betongvägg, brukar reta roboten. Kurrar förmodar att roboten skulle vara ett djur.

I januari 2980 familjen Kivinen flyttar till Villmanstrand eftersom Anna inte fick arbete i Nyslott. I Villmanstrand det är Brandcars motorfabrik som ständigt söker arbetare. Där finns också lastbilsfabrik Fenno som intresserar Antti. Staden gränsar till republik Karelen så det skulle vara lättare handla i Viborg. De bestämde sig att börja använda Nyslott som svordom, så mycket de var irriterade på staden. Fin stad men det saknade den lilla extra och det var kanske jobb och bekanta. Nyslott ligger mellan Savolax och Norra Karelen. Där pratar man blandning av savolax och karelska. Där har funnits språkstrider. Några tycker att Savolax skulle vara eget språk och andra säger att den bara är en dialekt. Johanna fick från skolan läsplattan, Nyslott City. Pappa hotade torkaröven med den om den skulle ligga synligt. Knappast en läsplatta skulle ha Serla mjukhet.

Innan de bestämde sig flytta till Villmanstrand så de gjorde studiebesök till staden som såg fint ut. En del av staden har byggts under Saimen för att inte offra stränder.

Lastbilsfabrik Fenno ingår i samma konsortium med Brandcar och hela koncernnamnet är Fenno-Brandcar. Brandcars motorfabrik tillverkar motorer till personbilar som transporteras till Forssa. Koncernen ägs av holdingbolag Brandor. Villmanstrand ligger koncernens huvudkontor som är en ståtlig skyskrapa av rödbrunt tegel och glas som ligger vid en vattensamling på utkanten av industriområdet. På taket det lyser företagets namn med neonbokstäver.

Medan Antti var inne i huvudkontoret så Anna och barnen väntade och frös i bilen. Det var svinkallt och det tog länge att diskutera med den auktoritära rekryteraren. Antti har goda meriter från Brandcar i Forssa. Om han skulle ha hamnat fast från arbetsplatsstölder som han kallar för E-store köp så han inte skulle vara välkommen till koncernens fabriker. Han fick arbete från Fenno växellådsfabrik. Han sprang som en fåne till bilen för att berätta glädjenheten. Då Anna fick gå in för att söka arbete. Även hon hade bra meriter från Forssa och fick arbete från Brandcars motorfabrik som ligger bakom lastbilsfabriken, andra sidan av industriområde. Sedan hon sprang till bilen och sa: "Yes, nu vi ska hem och packa!" och gjorde High Five gest med samtliga familjemedlemmar.

Fenno lastbilarnas största konkurrent är skånska lastbilstillverkare Tapper i Kristianstad. Tapper ägs av Skanmet - Skandinaviska metallfabrik som äger också personbilsfabrik VGM i Tvåstad. Brandor äger bara ett litet antal med aktier av Skanmet så de är självständiga företag. Huvudägare ägare till Tapper-VGM är ätten Mazetti. VGM kommer från orden Västra Götalands Motorverkstad. Brandors största ägare är finansmannen Pera Kultaleka och ätten Brandzers. Pera Kultaleka är omtyckt finansman men inom finansvärlden han är ganska avskytt person eftersom han tänker högt och har folkliga idéer om lastbilar och bussar samt har skorrande läte som irriterar många. Många gillar ätten Brandzer men inte så mycket i Vattula eftersom de flyttade Brandcars fabrik till Forssa. Fenno tillverkar även bussar som är en vanlig syn i stadstrafiken.

På hemvägen de märkte att apelsinsaften hade frusit, så kallt det var. Allt prat om klimatförändringar har varit struntprat, eller så man förmodar. Vintrarna är svinkalla och somrarna härligt varma, i alla fall så länge. Vetenskapsmän inte vet att någonstans i världen det har samlats förorenat moln som hela tiden förstärker sig och kan när som helst eskalera sig. Höger populister har hånat alla dessa år andra politiker att de har pratat strunt men någon vacker dag det blir pinsamt för högerpopulister då de ser resultatet.

Flickorna tycker att det blir spännande att flytta till en ny hemstad. Därifrån det inte är långt till Viborg i Karelen. Nuförtiden Viborg är större än Villmanstrand. Den västra stadsdel heter Stockön som har byggts delvist på Viborgs vik. Där finns de största varuhusen och är den nya stadskärnan i Viborg. Villmanstrands nya centrum heter Södra Snideri men kallas oftast för Villmanstrand City.